

FILOZOFIA
FILOZOFIA SPECJALNOŚĆ ETYKA
FILOZOFIA SPECJALNOŚĆ KOMUNIKACJA SPOŁECZNA

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: **ESTETYKA**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie rolę i znaczenie badań estetycznych w obszarze nauk filozoficznych oraz zdaje sobie sprawę z bliskich związków estetyki ze sztuką
- Dysponuje wiedzą o historii estetyki oraz istotnych problemach estetycznych
- Rozumie teoretyczne rozróżnienia estetyczne oraz istotne pojęcia estetyczne
- Dysponuje wiedzą o najważniejszych nurtach estetycznych i ich przedstawicielach
- Potrafi posługiwać się kluczowymi terminami estetycznymi i charakteryzować najważniejsze koncepcje estetyczne
- Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem tekstów estetycznych oraz stosowania wiedzy estetycznej w interpretacjach dzieł sztuki.

Treści programowe dla zajęć:

- Zakres zainteresowań estetyki w ujęciu historycznym i funkcje sztuki. Terminologia i zakres estetyki, estetyka jako nauka, metody badawcze, główne działy estetyki: teoria wartości estetycznych, teoria dzieł sztuki, teoria piękna pozaartystycznego, teoria przeżycia estetycznego i wartościowania estetycznego, teoria twórczości estetycznej, historia estetyki.
- Piękno – z dziejów pojęcia piękna, różne rozumienie piękna, piękno w sensie metafizycznym i transcendentualność piękna, piękno i rzeczywistość, konteksty kulturowe współczesnego podejścia do piękna, dziedziny piękna, piękno natury, piękno dnia codziennego, piękno potoczne a artystyczne piękno wyspecjalizowane.
- Dzieło sztuki – dzieje pojęcia sztuki, teorie dzieła sztuki, wytwory człowieka w aspekcie wartości artystycznej/estetycznej, różnorodność dzieł sztuki i klasyfikacja dzieł sztuki, istota dzieła sztuki, sposób istnienia dzieła sztuki, struktura dzieła sztuki, historia sztuki.
- Twórca – profesja/zawód artysty, osobowość twórcza, typologia osobowości twórczych, zilustrowanie zjawiska „bycia artystą” w odwołaniu stylistycznych epok i okresów historycznych, teorie twórczości artystycznej.
- Odbiorca - złożoność sytuacji estetycznej, wielość i różnorodność „bycia odbiorcą”, motywy obcowania ze sztuką i wrażliwość estetyczna, odbiorca we współczesnym systemie kulturowym, „a priori estetyczne” i postawa estetyczna. Typy odbiorców i typy przeżyć estetycznych, teorie przeżycia estetycznego oraz historyczne egzemplifikacje. Aksjologiczny wymiar estetyki: wartości estetyczne, sposób istnienia wartości estetycznej, wartości estetyczne i wartości artystyczne, kategorie wartości estetycznych, teorie wartości estetycznej.
- Koncepcje estetyczne od starożytności po współczesność. Estetyka wobec zmian artystycznych – różne stanowiska, filozofia sztuki, krytyka artystyczna.

Nazwa zajęć: **FILOZOFIA PRZYRODY**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Przedstawienie głównych kierunków filozofii przyrody, wprowadzenie pojęcia: materia i duch
- Atrybuty ontologiczne materii, takie jak: ruch, czas, przestrzeń (czasoprzestrzeń), zdeterminowanie.
- problemy nieskończoności oraz nieograniczoności Wszechświata, w tym zagadnienie wieczności świata i jego ewentualnej genezy - w powiązaniu ze współczesną fizyką i kosmologią -
- problematyka rozwoju Wszechświata w ujęciu filozofii i kosmologii. Problem redukcjonizmu i własności emergentnych.
- problem psychofizyczny, w odwołaniu się do neurofizjologii, psychologii, kognitywistyki oraz innych nauk o umyśle.
- Student posiada umiejętność: czytania ze zrozumieniem prac naukowych oraz popularnonaukowych z zakresu filozofii i metodologii nauk przyrodniczych; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu filozofii przyrody; systematyzowania wiedzy szczegółowej; porównywania różnych koncepcji teoretycznych; konstruowania dłuższych wypowiedzi w formie ustnej i pisemnej; brania udziału w dyskusjach naukowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Elementarne byty i oddziaływania fizyczne
- Struktura Wszechświata
- Ewolucja Wszechświata, modele kosmologiczne
- Ewolucyjne i nieewolucyjne koncepcje powstania życia i pochodzenia człowieka
- Filozoficzne dylematy człowieka jako bytu biologicznego
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę 1-5FIP oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Nazwa zajęć: HISTORIA FILOZOFII ANTYCZNEJ I

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie specyfikę i główne problemy filozofii greckiej.
- Student zna i rozumie koncepcje Milezyjczyków i Ksenofanesa oraz główne założenia pitagoreizmu.
- Student zna i rozumie spór Heraklita z Parmenidesem oraz jego konsekwencje filozoficzne (pluraliści i sofiści).
- Student zna i rozumie poglądy Sokratesa i „wczesnego” Platona.
- Student zna i rozumie główne założenia Platońskiej epistemologii, ontologii i etyki.
- Student na podstawie 1,2,3,4,5 dyskutuje i analizuje poglądy antycznych filozofów.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie znaczenia i genezy terminu „filozofia”, przedstawienie głównych problemów i cech filozofii antycznej (specyfika tzw. „paradygmatu ontologicznego”); analiza najważniejszych stanowisk w sporze o źródła „greckie cudu”, a także w sporze o „przejście od mitu do logosu”.
- Omówienie stanowisk Milezyjczyków (Tales, Anaksymander, Anaksymenes), Ksenofanesa (teologia, fizyka i epistemologia) i pitagorejczyków (matematycy vs akusmatycy, wpływy orfickie).
- Omówienie sporu Heraklita z Parmenidesem oraz jego konsekwencji filozoficznych: przedstawienie poglądów pluralistów (Empedokles, Anaksagoras i Demokryt) oraz sofistów (Protagoras, Gorgiasz, Prodikos, Hippiasz, Antyfont, Kalikles, Trzymach, Kritiasz, Anonim Jamblichy); przejście od filozofii przyrody do filozofii człowieka.
- Omówienie poglądów Sokratesa oraz „wczesnego” Platona (kwestia sokratyczna, ironia, dialektyka, etyka i teologia), problem odróżnienia poglądów Sokratesa i Platona.
- Omówione Platońskiej epistemologii, ontologii, etyki i polityki (ze szczególnym uwzględnieniem problemu tzw. „nauk niepisanych”); kwestia systemu filozoficznego.

Nazwa zajęć: HISTORIA FILOZOFII ANTYCZNEJ II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie główne założenia filozofii Arystotelesa.
- Student zna i rozumie specyfikę i główne problemy filozofii hellenistycznej a także poglądy cyników i cyrenaików.
- Student zna i rozumie filozofię epikurejską i stoicką.
- Student zna i rozumie ewolucję sceptycyzmu.
- Student zna i rozumie główne założenia neoplatonizmu.
- Student na podstawie HFA1,2,3,4,5 dyskutuje i analizuje poglądy antycznych filozofów.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie głównych założeń Arystotelesowskiej metafizyki, etyki, polityki, retoryki i poetyki (ze szczególnym uwzględnieniem podziału nauk oraz stosowanych w nich metod).
- Omówienie specyfiki i głównych problemów filozofii hellenistycznej (przejście od filozofii helleńskiej do hellenistycznej); przedstawienie doktryny cynickiej (Antystenes a Diogenes) i cyrenajskiej (Arystyp i hedonizm).
- Omówienie i porównanie fizyki epikurejskiej i stoickiej (pluralizm vs monizm, deizm vs panteizm, dysteleologia vs teleologia, indeterminizm vs determinizm, mechanycyzm vs witalizm); etyka: omówienie sporu stoików z epikurejczykami o cel i ideał życia.
- Omówienie głównych założeń i ewolucji poglądów sceptyków: sceptycyzm dawny (Pyrron, Tymon); sceptycyzm akademicki (Arkezylaos, Karneades); neosceptycyzm (Enezydem, Agryppa, Menodot, Sextus Empiricus); sceptycyzm starożytny a nowożytny (Kartezjusz).
- Omówione głównych założeń metafizyki Plotyna (koncepcja hipostaz); przedstawienie głównych założeń neoplatońskiej antropologii; wpływ Plotyna na rozwój metafizyki Zachodu.

Nazwa zajęć: KOMUNIKACJA MULTIMEDIALNA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu
- Student zna i rozumie jak zrobić dobrą prezentację multimedialną
- Student zna i rozumie możliwości jakie daje oprogramowanie służące do robienia prezentacji multimedialnych
- Student zna i rozumie jak zrobić dobrą prezentację naukową (także z filozofii)
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do stworzenia prezentacji w oparciu o dane multimedialne
- Student jest gotów do wykorzystywania komunikacji multimedialnej do prezentowania i popularyzowania treści o charakterze filozoficznym.

Treści programowe dla zajęć:

- Dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu?
- Jak zrobić dobrą prezentację multimedialną?
- Programy służące do robienia prezentacji multimedialnych
- Prezentacje naukowe
- Fotografia cyfrowa, dźwięk cyfrowy oraz film cyfrowy w prezentacjach multimedialnych (umieszczenie multimedii oraz ich podstawowa obróbka w programie MS PowerPoint)
- Prezentacje multimedialne – Microsoft PowerPoint 2010 (3 pomysły na design prezentacji multimedialnych: Łasiński, Reynolds, Jobs)

Nazwa zajęć: LOGIKA FORMALNA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie: Elementy logicznej teorii języka.
- Student zna i rozumie: Język klasycznego rachunku zdań (KRZ). Rachunkowo-zdaniowa rekonstrukcja wypowiedzi
- Student zna i rozumie: Charakterystyka semantyczna KRZ
- Student zna i rozumie: Aksjomatyzacja KRZ
- Student zna i rozumie: Elementy metalogiki KRZ: operacja konsekwencji, postaci normalne, niesprzeczność i pełność
- Student zna i rozumie: Sylogistyka
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę 1,2,3,4,5,6 oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- 1. Elementy logicznej teorii języka.
- 2. Język klasycznego rachunku zdań (KRZ). Rachunkowo-zdaniowa rekonstrukcja wypowiedzi
- 3. Charakterystyka semantyczna KRZ
- 4. Aksjomatyzacja KRZ
- 5. Elementy metalogiki KRZ: operacja konsekwencji, postaci normalne, niesprzeczność i pełność
- 6. Sylogistyka.

Nazwa zajęć: OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe instytucje prawa własności intelektualnej
- Zna i rozumie prawa autorskie majątkowe i osobiste
- Zna zagadnienia kontrowersyjne (ghostwriting, granice dozwolonego użytku osobistego, spory wokół definicji utworu)
- Rozpoznaje naruszenia prawa własności intelektualnej.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot ochrony prawa autorskiego, definicja legalna utworu
- Charakterystyka autorskich prawa rzeczowych
- Charakterystyka autorskich praw osobistych
- Plagiat w ujęciu prawa karnego, dyscyplinarnego i cywilnego
- Prawo cytatu i jego granice.

Nazwa zajęć: ONTOLOGIA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie: podstawowe zagadnienia, pojęcia i terminy z zakresu ontologii. wolności - w nawiązaniu do psychologii motywacji.

- Student zna i rozumie: dzieje ontologii jako działu filozofii i powiązanie jej z metafizyką
- Student rozważa problem stosunku ontologii do nauki, a w szczególności zagadnienie ontologicznych założeń nauki.
- Student zna założenia ontologii formalnej.
- Spór o determinizm i przyczynowość w fizyce i w filozofii oraz spór determinizmu z teleologią w nawiązaniu do biologii.
- Student posiada umiejętność egzegezy i interpretacji tekstów ontologicznych wielkich filozofów, poczynając od Parmenidesa, a na Heideggerze kończąc
- Posiada umiejętność: czytania ze zrozumieniem dzieł klasyków filozofii poświęconych rozważaniom ontologicznym; prawidłowego posługiwania się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu ontologii; systematyzowania wiedzy ontologicznej; porównywania różnych systemów ontologicznych; konstruowania dłuższych wypowiedzi w formie ustnej i pisemnej na tematy ontologiczne; uczestniczenia w dyskusjach nad zagadnieniami ontologicznymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Historyczne postaci ontologii
- Zmienność natury
- Czas i przestrzeń
- Determinizm, indeterminizm, kauzalizm, teleologia
- Problem psychofizyczny.

Nazwa zajęć: PODSTAWY LOGIKI

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie logikę jako etykę myślenia
- Zna i rozumie strukturę wnioskowań
- Zna i rozumie poprawność wnioskowań
- Zna i rozumie strukturę wnioskowań entymematycznych
- Zna i rozumie parafrazy kwantyfikatorowe
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę, dotyczącą logiki jako etyki myślenia, struktury wnioskowań, poprawności wnioskowań, wnioskowań entymematycznych, parafraz kwantyfikatorowych oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Logika jako etyka myślenia: prawa logiki
- Struktury wnioskowań
- Poprawność wnioskowań
- Wnioskowania entymematyczne
- Parafrazy kwantyfikatorowe
- Rozwiązywanie zadań, dotyczących zagadnień przedstawionych na wykładzie (logika jako etyka myślenia, struktura wnioskowań, poprawność wnioskowań, wnioskowania entymematyczne, parafrazy kwantyfikatorowe) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: WPROWADZENIE DO ETYKI

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- jest zorientowany w sposobach regulacji/autoregulacji ludzkich praktyk i międzyludzkich interakcji moralnych
- rozumie aksjologiczne i normatywne podstawy rozumowania w kategoriach etycznych
- zna język i reguły analizy metaetycznej
- nabył umiejętność i kompetencję komunikacyjno-dyskursywną w zakresie problematyzacji etycznej i sporu etycznego
- nabył umiejętność etycznej problematyzacji wybranych praktyk społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne szkoły etyki filozoficznej a praktyka i interakcja
- Aksjologiczne i normatywne podstawy rozumowania w kategoriach etycznych
- Język i reguły analizy metaetycznej
- Umiejętność sądenia, argumentacji, uzasadniania i komunikacyjno-dyskursywnej interakcji (ze sporem etycznym włącznie)
- Etyczna problematyzacja wybranych praktyk społecznych.

Nazwa zajęć: WSTĘP DO FILOZOFII

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wylicza podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej

- Opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
- Kwalifikuje poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
- Identyfikuje istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
- Analizuje wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
- Uzasadnia założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
- Porównuje podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
- Docenia znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie: filozofia – przedmiot, metoda, specyfika. Dyscypliny filozoficzne: epistemologia, ontologia, metafizyka, etyka, estetyka, aksjologia, antropologia filozoficzna
- Tradycyjne „paradygmaty” uprawiania filozofii: droga Demokryta – droga Sokratesa, Filozof jako kapłan – Filozof jako błazen
- Charakterystyka założeń głównych kierunków filozofii: racjonalizm – irracjonalizm, racjonalizm – empiryzm, realizm – idealizm
- Epistemologia: główne zagadnienia i problemy – klasyczna koncepcja wiedzy i jej krytyka, typy wiedzy, tropy sceptyczne, metafizyczna refleksja nad poznawaniem (stanowisko realistyczne i jego krytyka – idealizm i jego krytyka)
- Zagadnienie źródeł poznania: płaszczyzna psychologiczna, płaszczyzna metodologiczna – charakterystyka, przedstawiciele
- Zagadnienie granic poznania: ujęcie immanentne, ujęcie transcendentne, stanowisko idealistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka), stanowisko realistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka) – ujęcie historyczne
- Zagadnienia przedmiotów idealnych: stanowiska, pojęcia, spór o uniwersalia (ujęcie historyczne, implikacje współczesne)
- Zagadnienie prawdy: podział koncepcji (epistemiczne – nieepistemiczne)
- Metafizyka: dogmaty, metafizyka spekulatywna, analityczna, przyrodnicza;
- implikacje metafizyczne: ontologiczne, epistemologiczne, przyrodnozawcze, religijne i etyczne
- Paradygmaty refleksji filozoficznej (ujęcie historyczne: ontologiczny, mentalistyczny, lingwistyczny).

Nazwa zajęć: WYKŁAD FAKULTATYWNY

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA CZŁOWIEKA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie teoretyczne założenia oraz główne nurty filozoficznej refleksji nad człowiekiem.
- Student zna i rozumie podstawowe problemy oraz stanowiska dotyczące określenia ludzkiej swoistości a także położenia w świecie.
- Student zna i rozumie wybrane elementarne kategorie oraz pojęcia umożliwiające charakterystykę bytu człowieka.
- Student zna i rozumie metody usystematyzowania wiedzy z zakresu filozofii człowieka oraz antropologii filozoficznej.
- Student zna i rozumie odniesienie pytania o człowieka do innych dziedzin i gałęzi myśli filozoficznej.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Historyczne przeobrażenia filozofii człowieka w ujęciu problemowym. Nowożytne źródła antropologii filozoficznej (Herder, Kant), filozofia dziewiętnastowieczna wobec pytania o człowieka, narodziny i rozwój współczesnej antropologii filozoficznej (Scheler, Gehlen, Plessner).
- Główne próby opisu tożsamości człowieka poprzez: poszukiwanie istoty człowieka, analizę form jego samorozumienia oraz aktów wyboru, charakterystykę usytuowania wobec bytu i otoczenia (min. transcendentnego, przyrodniczego, społecznego i innych), odniesienie do ludzkiej aktywności i twórczości.
- Wyróżniki człowieka: rozum, wolność, cielesność, dziejowość i inne
- Typologia idei człowieka (podejście strukturalne, funkcjonalistyczne, egzystencjalne i inne). Spór antropologiczny esencjalizm vs. antyesencjalizm.
- Filozofia człowieka a antropologia filozoficzna – podstawowe różnice oraz podobieństwa w kontekście przyjmowanych założeń filozoficznych.
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA DIALOGU

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie początki i źródła dialogiki współczesnej
- Zna i rozumie statykę i dynamikę współczesnych struktur społecznych
- Zna i rozumie doświadczenie totalitarne i umacnianie struktur władzy
- Zna i rozumie podstawowe zasady dialogiki współczesnej
- Zna i rozumie perspektywy myślenia dialogicznego
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę, dotyczącą początków i źródeł dialogiki współczesnej, statyki i dynamiki współczesnych struktur społecznych, doświadczenia totalitarnego i umacniania struktur władzy, podstawowych zasad dialogiki współczesnej i perspektyw myślenia dialogicznego oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Początki i źródła dialogiki współczesnej
- Statyka i dynamika współczesnych struktur społecznych
- Doświadczenie totalitarne i umacnianie struktur władzy
- Podstawowe zasady dialogiki współczesnej
- Perspektywy myślenia dialogicznego
- Dyskusja zagadnień przedstawionych na wykładzie (początki i źródeł dialogiki współczesnej, statyka i dynamika współczesnych struktur społecznych, doświadczenie totalitarnego i umacnianie struktur władzy, podstawowe zasady dialogiki współczesnej i perspektywy myślenia dialogicznego) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA KULTURY

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozpoznaje różne pojęcia kultury, odróżnia akademicki sposób definiowania terminu: kultura od praktyczno-normatywnego. Potrafi wskazać podstawowy zestaw wartości akceptowanych w kulturze europejskiej w różnych jej epokach.
- Potrafi dokonać podziału kultury europejskiej w zależności od przyjętego kryterium: Poprawnie scharakteryzuje główne etapy procesu modernizacji kultury europejskiej. Przyswoił pojęcie europocentryzmu i umie wskazać jego źródła.
- Odróżnia etykę pasterską i jej odmiany od zakładającej autonomię podmiotu w kulturze europejskiej
- Umie scharakteryzować naturalistyczną perspektywę badań nad kulturą od antynaturalistycznej. Wymieni głównych przedstawicieli i wskaże zakres stosowalności.
- Posługuje się pojęciem relatywizmu kulturowego i wzoru kulturowego.
- Potrafi odróżnić światopogląd od ideologii oraz scharakteryzować przynajmniej dwie główne ideologie
- Potrafi scharakteryzować pojęcie kryzysu kultury europejskiej i różne propozycje jego przezwyciężenia
- Uchwytuje związek między światopoglądem jednostki a podejmowaną działalnością praktyczną.
- Charakteryzuje cechy wyróżniające filozofie postmodernistyczne.

Treści programowe dla zajęć:

- Dlaczego Europejczycy zdobyli przewagę na kontynencie Euroazjatyckim i podbili Amerykę i Afrykę. Przegląd różnych pojęć kultury i perspektyw badawczych.
- Funkcje kultury, metody uczenia się i sposoby partycypacji w kulturze.
- Podstawowe kategorie społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury. Kultura symboliczna i techniczno-użytkowa, dziedziny i sfery kultury.
- Kultura europejska i jej podziały według kryteriów: ekonomicznego, społecznego i wizji świata.
- I i II odczarowanie świata w kulturze europejskiej w ujęciu M. Webera. Przewyciężenie myślenia magicznego i narodziny filozofii w starożytnej Grecji.
- Chrześcijańska moralność pasterska a modernistyczne systemy etyczne.
- Konstytucja sumienia i podmiotowości w oświeceniu
- Poszerzenie granic wolności człowieka w XIX wieku w zakresie życia publicznego i prywatnego: liberalizm i utylitaryzm J.S. Mill. Od filozofii skrajnego indywidualizmu po filozofie solidarności w XIX w.
- Odmiany solidarności społecznej; sposoby integrowania się jednostek, przegląd historyczny.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA NAUKI

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie podstawowe kategorie pojęciowe ugruntowane w tradycji filozoficznej refleksji nad nauką
- Student wylicza i opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki filozoficznej refleksji nad poznaniem naukowym
- Student zna i rozumie filozoficzne poglądy wybranych przedstawicieli filozofii nauki
- Student zna i rozumie znaczenie nauki i filozoficznej refleksji nad nią dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej
- Analizuje wpływ determinant poznawczych i poza poznawczy na proces rozwoju wiedzy naukowej
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do refleksji nad rolą nauki w życiu społecznym, oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce filozofii nauki w filozofii, miejsce filozofii nauki w nauce
- Naturalizm jako filozoficzny fundament nauk przyrodniczych
- Ewolucja pojęcia faktu naukowego
- Dzieje tego co nazywamy nauką
- Cele i granice poznania naukowego
- Metoda (metody) naukowa
- Wytwory i procedury poznania naukowego
- Zagadnienie temporalności nauki
- Spór o realizm naukowy
- Wojny o naukę.
-

Nazwa zajęć: FILOZOFIA SPOŁECZNA I POLITYCZNA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie treści z 1
- Student zna i rozumie treści z 2
- Student zna i rozumie treści z 3
- Student zna i rozumie treści z 4
- Student zna i rozumie treści z 5
- Student zna i rozumie treści z 6.

Treści programowe dla zajęć:

1. ZAGADNIENIA METATEORETYCZNE: FILOZOFIA SPOŁECZNA A FILOZOFIA POLITYCZNA
2. METODY BADAWCZE W FILOZOFII POLITYKI (FILOZOFICZNO – ONTOLOGICZNA, SYSTEMOWA, HISTORYCZNO – KOMPERATYWNA, AKSJOLOGICZNO – ETYCZNA, PRAGMATYCZNO – UTYLITARNA)
3. KLASYCZNA (ANTYCZNA) FILOZOFIA POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ POLITYKI, PLATOŃSKIE PAŃSTWO IDEALNE, SPRAWIEDLIWOŚĆ ARYSTOTELESUSA, ARYSTOTELESOWSKA POLIS, ARYSTOTELESOWSKA TYPOLOGIA USTROJÓW)
4. ŚREDNIOWIECZNA FILOZOFIA POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ CHRZEŚCIJAŃSKIE MODYFIKACJE KLASYCZNEJ FILOZOFII POLITYKI: ŚW. AUGUSTYN, ŚW. TOMASZ).

5. NOWOŻYTNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (N. MACHIAVELLI: ETYKA PODSTAWĄ POLITYKI NIEZALEŻNA OD ETYKI, KONCEPCJE UMÓW SPOŁECZNYCH – T. HOBBS, J. LOCKE, J.J. ROUSSEAU), TRÓJPODZIAŁ WŁADZY WG MONTESKUSZA, WIECZNY POKÓJ I. KANTA, FILOZOFIA DZIEJÓW ORAZ FILOZOFIA PRAWA G.W.F. HEGLA)
6. WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (POJĘCIE POLITYCZNOŚCI C. SCHMITTA, TEORIA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRAWO LUDÓW J. RAWLSA, KOMUNITARYZM W. KYMLICKA, A. MCINTYRE).

Nazwa zajęć: **HISTORIA FILOZOFII ANGIELSKIEJ I AMERYKAŃSKIEJ**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie główne kierunki i zagadnienia filozoficzne podejmowanymi w kręgu kultury anglosaskiej i anglo-amerykańskiej
- Student zna i rozumie cechy charakterystyczne i toposy filozoficzne refleksji anglosaskiej.
- Student zna i rozumie wpływ filozofii kontynentalnej na rozwój filozofii anglosaskiej
- Student zna i rozumie wpływ filozofii anglosaskiej na rozwój dyskursu filozoficznego
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy tekstów źródłowych głównych postaci filozofii anglosaskiej.

Treści programowe dla zajęć:

- Filozofia brytyjska – swoistość czy odrębność? Wprowadzenie
- Średniowieczne źródło empiryzmu brytyjskiego -
- EMPIRYŚCI Z OKSFORDU
- XVII wiek i wielka rewolucja naukowa. Od Filozofii do Nauki. Filozofia Naturalna: Robert Boyle, Isaak Newton
- Siedemnastowieczne filary oświecenia (Francis Bacon, Edward Herbert z Cherbury)
- Thomas Hobbes – Lewiatan
- Platonicy z Cambridge
- Wolnomyśliciele i Idealiści i w filozofii brytyjskiej XVII wieku
- W stronę umysłu oświeconego – Locke’a, Hume i Berkeley
- Oświecenie Szkockie
- Adam Smith 1723 – 1790, teoria empatii i ekonomia
- Szkocka Szkoła Filozofii Zdrowego Rozsądku
- Oddziaływanie idealizmu kontynentalnego - Idealizm brytyjski XIX wiek
- FILOZOFIA AMERYKAŃSKA od 1720 – do początku XX wieku.

Nazwa zajęć: **HISTORIA FILOZOFII ŚREDNIOWIECZNEJ**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii średniowiecznej.
- Student zna i rozumie historyczne ujęcie paradygmatu teocentrycznego.
- Student zna i rozumie omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli średniowiecznych.
- Student zna i rozumie relację filozofii średniowiecznej do filozofii antycznej i nowożytnej.
- Student zna i rozumie umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- A Rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii średniowiecznej.
- B Historyczne ujęcie paradygmatu teocentrycznego.
- C Omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli średniowiecznych.
- D Filozofia średniowieczna w relacji do filozofii antycznej i filozofii nowożytnej.
- E Umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: HISTORIA FILOZOFII NIEMIECKIEJ

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie Idealizm Leibniza
- Student zna i rozumie Idealizm transcendentálny Kanta
- Student zna i rozumie Spekulatywna filozofia podmiotu
- Student zna i rozumie Filozofia dialektyczna
- Student zna i rozumie Neoheglizm
- Student wykorzystuje wiedzę z 1,2,3,4,5HFN do analizy tekstów filozoficznych.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Idealizm Leibniza
- B. Idealizm transcendentálny Kanta
- C. Spekulatywna filozofia podmiotu
- D. Filozofia dialektyczna
- E. Neoheglizm
- Analiza tekstów z zakresu przedmiotowego A-E

Nazwa zajęć: HISTORIA FILOZOFII ODRODZENIA I OŚWIECENIA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie A
- Student zna i rozumie B
- Student zna i rozumie C
- Student zna i rozumie D
- Student zna i rozumie E
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- **A** Charakterystyka wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja
- **B** Humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)
- **C** Scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)
- **D** Encyklopedyści i myśl społeczno-polityczna oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)
- **E** Trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: JEZYKOZNAWSTWO OGÓLNE

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie podstawowe założenia najważniejszych teorii językoznawczych.
- Student zna wybrane definicje języka i głównych części mowy oraz rozumie takie mechanizmy językowe jak metafora, metonimia, amalgamat czy kontaminacja.
- Student zna i rozumie mechanizmy kategoryzacji (prototyp, kategoria radialna, model sieciowy oraz interferencji językowej (inter- i intralingwalnej).
- Student zna i rozumie najważniejsze typologie językowe.
- Student zna i rozumie główne problemy lingwistyki tekstu.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie głównych założeń strukturalizmu, generatywizmu i kognitywizmu (koncepcja znaku językowego, miejsce gramatyki w systemie języka, proces akwizycji języka, rola kultury w procesie nabywania języka).
- Omówienie wybranych definicji autorstwa F. de Saussure'a, N. Chomsky'ego, G. Lakoffa i R. Langackera (problemy z definicją poszczególnych części mowy, kwestie polisemii i homonimii, wyzwania semajologicznego i onomajologicznego ujęcia znaczenia w językach naturalnych, słowniki a tezaury).
- Omówienie koncepcji L. Wittgensteina, E. Rosch, G. Lakoffa, R. Langackera i J. Taylora, (obecność kategoryzacji w języku; klasyczny i kognitywny model kategoryzacji: kategoryzacja przez schemat a kategoryzacja przez prototyp; rola kategoryzacji w procesie tworzenia znaczeń w językach naturalnych).
- Omówienie klasyfikacji genetycznej, strukturalnej i funkcjonalnej (ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk J. Greenberga, N. Chomsky'ego i L. Talmy'ego; podział języków na czasownikowe i satelitowe; wybrane problemy przekładu z języka satelitowego na czasownikowy i odwrotnie; Talmy'ego ujęcie schematów pojęciowych a hipoteza Sapira-Whorfa).

- Omówienie problemów inferencji, koherencji, kohezji oraz spójności referencyjnej; podstawowa klasyfikacja wyrażań referencyjnych (egzofora, endofora, anafora i katafora); podstawowe problemy koreferencji a teoria przestrzeni mentalnych G. Fauconiera.

Nazwa zajęć: **METODOLOGIA**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna problemy metodologiczne związane z charakterystykę języka nauki i rozumie ich doniosłość.
- Student zna główne wytwory wiedzy naukowej i rozumie problemy związane z ich charakterystyką.
- Student zna typy procedur badawczych stosowanych w nauce i rozumie problemy filozoficzne związane z ich charakterystyką.
- Student zna filozoficzne interpretacje pojęcia prawdopodobieństwa i wie, jakie problemy związane są z ich akceptacją.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Nośniki treści empirycznej – ewolucja empiryzmu w ujęciu Quine'a
- Założenia dotyczące języka nauki. Podział zdań analitycznych i syntetycznych. Krytyka Quine'a dwóch dogmatów empiryzmu.
- Problem intersubiektywności wiedzy naukowej a baza empiryczna nauki.
- Procedura definiowania. Podział definicji ze względu na budowę i podział ze względu na funkcje. Błędy w definiowaniu.
- Pojęcie prawa nauki i problemy z jego definiowaniem. Prawa statystyczne, funkcjonalne, zależności funkcyjnych, przyczynowe, następstwa czasowego.
- Kanoniczny model teorii empirycznej w ujęciu R. Carnapa (cele, założenia, krytyka)
- Koncepcja mocy predyktywnej predykatów teoretycznych.
- Indukcyjne i dedukcyjne uzasadnienia hipotez naukowych
- Znaczenie aksjomatyzacji teorii naukowych – aksjomatyzacja zawartości i zakresu z wykorzystaniem predykatu teoriomnogościowego – różnice w celach poznawczych.
- Niezdaniowa koncepcja J. Sneed'a.
- Modele w nauce. Pojęcie modelu teoretycznego w ujęciach: P. Achinstein'a, R. Wójcickiego oraz jako eksplanans w modelu nomologiczno-dedukcyjnym Hempel-Oppenheim'a.
- Konstrukcja funkcji prawdopodobieństwa.
- Filozoficzne interpretacje prawdopodobieństwa: klasyczna, częstościowa, skłonnościowa Poppera, logiczna, personalistyczna.
- Problemy falsyfikacji – teza Duhema-Quine'a..
- Procedura wyjaśniania – założenia, cele i możliwość ich realizacji.
- Warunki wyjaśniania w modelu nomologiczno-dedukcyjnym oraz paradoksy wyjaśniania.
- Wyjaśnianie statystyczne w ujęciu Hempel'a i koncepcja istotności statystycznej W. Salmona.
- Wyjaśnianie kontrastowe P. Lipton, B. van Fraassen..
- Wyjaśnianie zjawisk abnormalnych, - koncepcja erotetyczna A. Wiśniewskiego, T. Kuipersa oraz rozwinięcie A. Groblera
- Probabilistyczne koncepcje przyczynowości N. Cartwright, J. Pearl
- Wyjaśnianie funkcjonalne w naukach biologicznych – ujęcie C. Hempel'a oraz propozycja W. Salmona jako punkt wyjścia dla rozwoju ujęć etiologicznych i dyspozycyjnych.
- Klasyfikacja jednowymiarowa, skrzyżowanie klasyfikacji, typologia jedno i wielowymiarowa – założenia epistemologiczne oraz realizowane cele poznawcze.

Nazwa zajęć: **WSPÓŁCZESNE DYLEMATY MORALNE**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie współczesne dylematy moralne
- Student zna i rozumie wielokulturową zmienność dylematów moralnych
- Student zna i rozumie uniwersalność dylematów moralnych
- Student zna i rozumie zagadnienie tolerancji i dyskryminacji
- Student zna i rozumie dylematy moralne w aspekcie społecznym, dylematy moralne w kontekście świata przyrody, oraz dylematy bioetyczne.

Treści programowe dla zajęć:

- Definicja dylematu moralnego. Wskazanie przykładów dylematów moralnych współczesności

- Dylematy moralne związane z wielokulturowością i normami uniwersalnymi. Zagadnienie relatywizmu moralnego. Dylematy moralne w świetle praw człowieka
- Zagadnienie tolerancji i dyskryminacji. Na przykładzie problemu dyskryminacji par jedнопłciowych
- Konflikty pomiędzy prawem i moralnością. Nieposłuszeństwo obywatelskie jako dylemat moralny
- Dylematy moralne wokół praw zwierząt
- Wybrane dylematy bioetyczne: eutanazja, aborcja, finansowanie in vitro, inżynieria genetyczna.

Nazwa zajęć: WYKŁAD FAKULTATYWNY

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Nazwa zajęć: EPISTEMOLOGIA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie filozoficzne dyskusje dotyczące pojęcia prawdy.
- Student zna i rozumie proces ewoluowania sceptycyzmu.
- Student zna i rozumie argumenty formułowane w dyskusjach nad problemem uzasadniania.
- Student zna i rozumie problemy i argumenty formułowane w dyskusjach nad koncepcjami wiedzy.
- Student zna i rozumie problemy filozoficzne koncepcji zmiany przekonań.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę 1,2,3,4,5EPI oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie zagadnienia nośników prawdy, problemów definiowania prawdy, dyskusji nad jej relatywizacją, kryterialnymi koncepcjami prawdy.
- Omówienie stanowisk sceptycyzmu od jego pierwotnej postaci w starożytności do współcześnie formułowanych rozwiniętych stanowisk sceptycyzmu językowego i kartezjańskiego.
- Omówienie stanowisk koherencjonizmu, fundamentalizmu empirycystycznego, racjonalistycznego, eksternalizmu i internalizmu.
- Omówione ujęcie K. Poppera, klasyczna koncepcja wiedzy, zarzuty E. Gettier'a, koncepcje: R. Nozicka, K. Lehrer, Goldman.
- Omówione założenia i tezy koncepcji zmiany przekonań AGM.

Nazwa zajęć: ETYKA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student umie identyfikować podstawowe zjawiska moralne i na poziomie podstawowym kompetentnie odróżniać regulacje etyczne od innych typów regulacji społecznych
- Student w stopniu podstawowym zna i rozumie semantykę oraz syntaktykę języka etycznego
- Student w stopniu podstawowym potrafi odróżnić metaetykę od innych typów refleksji etycznej oraz zna i rozumie najważniejsze nurty metaetyczne
- Student w stopniu podstawowym zna podstawowe nurty etyki normatywnej i potrafi się kompetentnie posługiwać pojęciami wypracowanymi na ich gruncie
- Student jest w stopniu podstawowym kompetentny do tego, aby posługując się zdobytą wiedzą z zakresu etyki autonomicznie, ale z uwzględnieniem racji innych osób oraz odmiennych poglądów, uczestniczyć w życiu codziennym, zawodowym
- oraz publicznym.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie: Specyfika refleksji moralnej i przedmiot nauczania etyki
- Semantyka i syntaktyka etyki
- Wprowadzenie do metaetyki.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA DALEKIEGO WSCHODU

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Opanował wiedzę o głównych nurtach filozofii indyjskiej i chińskiej.

- Zna kluczowe pojęcia dalekowschodnich tradycji filozoficznych
- Jest przygotowany do analizy i interpretacji klasycznych tekstów filozoficznych Indii i Chin
- Posiada wiedzę o filozoficznych podstawach odrębności kulturowej Azji Południowej i Wschodniej
- Potrafi zaaplikować główne kategorie filozofii indyjskiej i chińskiej w analizie współczesnych przemian społecznych i kulturowych
- Rozwinął umiejętności komunikacji międzykulturowej w kontekście kultur Dalekiego Wschodu.

Treści programowe dla zajęć:

- Klasyczne szkoły filozofii indyjskiej: bramińskiej, dżinijskiej i buddyjskiej
- Klasyczne szkoły filozofii chińskiej: konfucjanizm, taoizm, motizm i legizm
- Pojęcia-klucze dalekowschodniej metafizyki, epistemologii, etyki i filozofii politycznej
- Specyfika klasycznych tekstów filozofii indyjskiej i chińskiej
- Implikacje kulturowe wybranych systemów filozoficzno-religijnych Azji
- Dyskusja dotycząca zagadnień przedstawionych na wykładzie w odniesieniu do współczesnych przemian społecznych Azji Południowej i Wschodniej oraz problematyki komunikacji międzykulturowej.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA JĘZYKA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie A
- Student zna i rozumie B
- Student zna i rozumie C
- Student zna i rozumie D
- Student zna i rozumie E

Treści programowe dla zajęć:

- **A** Główne zagadnienia filozofii języka od nowożytności do czasów współczesnych; główne nurty filozofii języka i jej przedstawiciele; najważniejsza terminologia
- **B** Niemiecka filozofia języka przełomu XVIII i XIX wieku (Herder, Hegel, Humboldt)
- **C** Analityczna filozofia języka na przełomie XIX i XX wieku (Frege, Carnap)
- **D** Zwrot lingwistyczny i wczesna filozofia Wittgensteina
- **E** Filozofia języka potocznego (późny Wittgenstein, Austin).

Nazwa zajęć: FILOZOFIA POZNANIA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Dysponuje wiedzą z zakresu klasycznej teorii poznania uporządkowaną z perspektywy historycznego rozwoju refleksji filozoficznej od starożytności do czasów nowożytnych.
- Posiada zdolność rozróżniania kluczowych obszarów problemowych i orientacji teoriopoznawczych.
- Operuje umiejętnością zastosowania podstawowych terminów i dystynkcji pojęciowych do analizy poszczególnych nurtów teoretycznych w ramach filozofii poznania.
- Posiada teoretyczne podstawy właściwej interpretacji tekstów źródłowych.
- Czyta ze zrozumieniem klasyczne dzieła epistemologiczne i korzysta ze źródeł literaturowych.
- Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę (w zakresie: A, B, C, D, E treści programowych) oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych tą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Przekazanie wiedzy z zakresu klasycznej teorii poznania z perspektywy historycznego rozwoju refleksji filozoficznej od starożytności do czasów nowożytnych.
- B. Rozwinięcie zdolności rozróżniania kluczowych obszarów problemowych i orientacji teoriopoznawczych.
- C. Rozwinięcie umiejętności zastosowania podstawowych terminów i dystynkcji pojęciowych do analizy poszczególnych nurtów teoretycznych w ramach filozofii poznania.
- D. Przygotowanie do właściwej interpretacji tekstów źródłowych.
- E. WYROBIEŃCIE umiejętności czytania (i rozumienia) klasycznych dzieł z zakresu teorii poznania i korzystania ze źródeł literaturowych.
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: FILOZOFIA PUBLICZNA I FILOZOFIA PRAWA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi określić obszar badawczy filozofii publicznej i wymienić wybrane współczesne koncepcje filozofii publicznej

- Zna podstawowe założenia normatywne i metodologiczne filozofii publicznej jako podejścia badawczego
- Zna przykłady wykorzystania podejścia badawczego zwanego filozofią publiczną w praktyce badawczej i na podstawowym poziomie potrafi je wykorzystać
- Potrafi odróżnić obszary badawcze filozofii publicznej, filozofii prawa, filozofii politycznej i filozofii społecznej oraz wskazać na obszary badawcze wspólne poszczególnym podejściom badawczym
- Zna wybrane interpretacje filozoficzno-prawne prawa
- Potrafi wskazać na wybrane zagadnienia stanowiące centralne obszary polemiczne we współczesnej filozofii prawa
- Potrafi dostrzegać związki pomiędzy filozofią prawa a wyzwaniami praktycznymi stojącymi przed współczesnymi społeczeństwami demokratycznymi.

Treści programowe dla zajęć:

Czym jest filozofia publiczna? Wprowadzenie do problematyki

Filozofia publiczna jako podejście badawcze

Filozofia publiczna: studia przypadków

Filozofia publiczna a filozofia prawa, filozofia polityczna i filozofia społeczna

Filozofia prawa: wprowadzenie do problematyki

Filozofia prawa: o czym się obecnie dyskutuje?

Filozofia prawa a praktyczne wyzwania współczesnego świata

Nazwa zajęć: **GŁÓWNE NURTY FILOZOFII WSPÓŁCZESNEJ**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie główne kierunki i stanowiska współczesnej filozofii takich jak: kultura masowa, prekariat, teoria Aktora Sieci, posthumanizm, przestrzeń poszerzona, doświadczenie immersyjne, filozofia feministyczna, dekonstrukcja, słabe ontologie, kultura panoptyczna, abject art, estetyzacja życia codziennego, wirusowość współczesnej kultury
- zna i rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury
- przytacza główne tezy badanych wypowiedzi filozoficznych w zakresie europejskiej myśli współczesnej
- rozumie odmienne postrzeganie życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur
- jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów
- wykrywa zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturalnymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Słabe ontologie i ich znaczenie w opisie współczesności
- Rzeczywistość panoptyczna – hegemonia wzroku
- Filozofia współczesna i jej rola w wyjaśnianiu kultury masowej, estetyzacja życia codziennego
- Abject art i rola skandalu w kulturze współczesnej – doświadczenie estetyczne poza kategorią piękna
- Dekonstrukcja i jej znaczenie dla filozofii współczesnej
- Rzeczywistość poszerzona/hybrydyczna (Lev Manovich) oraz koniec rzeczywistości wirtualnej
- Bruno Latour i teoria aktora sieci
- Feministyczne aspekty współczesności
- Posthumanizm (Dona Haraway, Rosi Braidotti)
- Prekariat (Guy Standing) oraz Bunt miast (David Harvey)
- Franco Bifo Berardi oraz zmierzch przyszłości.

Nazwa zajęć: **HISTORIA FILOZOFII WSPÓŁCZESNEJ**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- 1. Student zna i rozumie Filozofia europejskiego pozytywizmu
- 2. Student zna i rozumie Neokantyzm
- 3. Student zna i rozumie Główne problemy fenomenologii
- 4. Student zna i rozumie Egzystencjalizm i ontologia fundamentalna
- 5. Student zna i rozumie Strukturalizm i poststrukturalizm
- Student na podstawie wiedzy 1,2,3,4,5 analizuje i dyskutuje wybrane koncepcje filozofii współczesnej.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Filozofia europejskiego pozytywizmu
- B. Neokantyzm

- C. Główne problemy fenomenologii
- D. Egzystencjalizm i ontologia fundamentalna
- E. Strukturalizm i poststrukturalizm
- Analiza i dyskusja wybranych koncepcji filozofii współczesnej A-E.

Nazwa zajęć: METAFIZYKA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie tezy metafizyki analitycznej,
- Student zna i rozumie B. Ontologia Traktatu Logiczno- Filozoficznego Ludwika Wittgensteina. Teoria deskrypcji B. Russella i jej implikacje metafizyczne.
- Student zna i rozumie C. Metafizyka i logika w koncepcji J. Łukasiewicza.
- Student zna i rozumie Possybilizm metafizyczny
- Student zna i rozumie E. Negatywizm metafizyczny.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Współczesna metafizyka analityczna i jej postulaty dotyczące badania bytu i istnienia
- B. Ontologia *Traktatu Logiczno-Filozoficznego* Ludwika Wittgensteina. Teoria deskrypcji B. Russella i jej implikacje metafizyczne.
- C. Metafizyka i logika w koncepcji J. Łukasiewicza.
- D. Semantyka i metafizyka A. Meinonga. Possybilizm metafizyczny
- E. Negatywizm metafizyczny *Bytu i myśli* L. Nowaka
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: SEMINARIUM LICENCJACKIE, CZ. I, CZ. II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Określa i rozumie problemy prawne, moralne i metodologiczne związane z procesem tworzenia prac autorskich (prac dyplomowych)
- Posiada umiejętność i rozumie specyfikę tworzenia tekstów naukowych (prac dyplomowych) spełniających standardy wyznaczone dla tego typu dzieł.
- Ma świadomość wagi moralnych aspektów pracy nad tworzeniem tekstów i odpowiedzialności za tworzone dzieła
- Posiada wiedzę na temat wybranych aspektów i problemów z zakresu metodologii, logiki (techniki argumentacyjne) oraz etyki i umiejętność jej wykorzystania
- Posiada umiejętność tworzenia prac dyplomowych i wykorzystywania materiałów źródłowych
- Potrafi określić, zdefiniować i uzasadnić wybór interesujących go zagadnień szczegółowych wyznaczających tematykę pracy
- Posiada rozszerzoną wiedzę merytoryczną z zakresu, którego dotyczy praca dyplomowa.

Treści programowe dla zajęć:

- Określenie tematyki i obszaru badawczego pracy licencjackiej oraz związanych z nimi zagadnień szczegółowych
- Określenie zasad współpracy z promotorem i zadań koniecznych w procesie tworzenia pracy licencjackiej
- Określenie i stała aktualizacja bibliografii koniecznej do napisania pracy
- Praca nad tekstem, korekty pracy, dyskusje dotyczące pracy
- Przygotowanie pracy w wersji finalnej i jej zaakceptowanie przez promotora.

Nazwa zajęć: WYKŁAD FAKULTATYWNY

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Nazwa zajęć: ETYKA I KULTURA ŻYCIA PUBLICZNEGO

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student rozróżnia pojęcia przestrzeni i opinii publicznej oraz w stopniu podstawowym kompetentnie się nimi posługuje.
- Student/ka zna i rozumie relacje, struktury, instytucje oraz procesy społeczne, poprzez które kształtowana jest legitymizacja ładu prawno-politycznego, a także w których dokonuje się racjonalizacja światów życia, a zatem tych, które są też wyrazem dynamicznej, procesualnej refleksyjności podmiotów moralnych.
- Student/ka potrafi zrekonstruować dwa najważniejsze filozoficzne modele kształtowania uzasadnień (czyli rozumy publiczne) dla polityczno-prawnego ładu
- Student jest świadomy swego polskiego dziedzictwa i zarazem europejskiego obywatelstwa, posiada wiedzę o ich normatywnym uzasadnieniu a także ma rozbudzoną świadomość swego obywatelstwa światowego (*iuscosmopoliticum*). Posiada kompetencje w zakresie zarówno konstruktywnego, jak i krytycznego odnoszenia się do dziedzictwa i obywatelstwa w oparciu o różne rozbudowane i ugruntowane strategie argumentacyjne.
- Student posiada kompetencje niezbędne do aktywnego, refleksyjnego, szanującego odmienne poglądy współdziałania z innymi w sferze prywatnej oraz publicznej (oraz w sferze podejmowanych badań) dostrzegając przy tym różnice pomiędzy pojęciami: dobra wspólnego, wspólnego/prywatnego, norm deontologicznie obowiązujących.

Treści programowe dla zajęć:

- 1. Etyka dyskursu (Karl-Otto Apel, Jürgen Habermas, Robert Alexy),
- 2. Charakterystyka pojęć przestrzeni publicznej i opinii publicznej
- 3. Omówienie dwóch modeli sfery publicznej: a) republikańskiego (Hegel – wczesny Habermas) oraz b) deliberatywnego (późny Habermas)
- 4. Analiza porównawcza koncepcji rozumu publicznego Johna Rawlsa i Jürgena Habermasa
- 5. Wprowadzenie do zagadnienia konstytucjonalizacji Unii Europejskiej: typy procesów i typy sfer publicznych, w których zachodzą
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (1, 2, 3, 4, 5) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: PODSTAWY METODOLOGII

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna problemy metodologiczne związane z charakterystykę języka nauki i rozumie ich doniosłość.
- Student zna główne wytwory wiedzy naukowej i rozumie problemy związane z ich charakterystyką.
- Student zna typy procedur badawczych stosowanych w nauce i rozumie problemy filozoficzne związane z ich charakterystyką.
- Student zna filozoficzne interpretacje pojęcia prawdopodobieństwa i wie, jakie problemy związane są z ich akceptacją.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Nośniki treści empirycznej – ewolucja empiryzmu w ujęciu Quine'a
- Założenia dotyczące języka nauki. Podział zdań analitycznych i syntetycznych. Krytyka Quine'a dwóch dogmatów empiryzmu.
- Problem intersubiektywności wiedzy naukowej a baza empiryczna nauki.
- Procedura definiowania. Podział definicji ze względu na budowę i podział ze względu na funkcje. Błędy w definiowaniu.
- Pojęcie prawa nauki i problemy z jego definiowaniem. Prawa statystyczne, funkcjonalne, zależności funkcyjnych, przyczynowe, następstwa czasowego.
- Kanoniczny model teorii empirycznej w ujęciu R. Carnapa (cele, założenia, krytyka)
- Koncepcja mocy predyktywnej predykatów teoretycznych.
- Indukcyjne i dedukcyjne uzasadnienia hipotez naukowych
- Znaczenie aksjomatyzacji teorii naukowych – aksjomatyzacja zawartości i zakresu z wykorzystaniem predykatu teoriomnogościowego – różnice w celach poznawczych.
- Niezdaniowa koncepcja J. Sneed.

- Modele w nauce. Pojęcie modelu teoretycznego w ujęciach: P. Achinstein, R. Wójcickiego oraz jako eksplanans w modelu nomologiczno-dedukcyjnym Hempela-Oppenheimera.
- Konstrukcja funkcji prawdopodobieństwa.
- Filozoficzne interpretacje prawdopodobieństwa: klasyczna, częstościowa, skłonnościowa Poppera, logiczna, personalistyczna.
- Problemy falsyfikacji – teza Duhema-Quine'a..
- Procedura wyjaśniania – założenia, cele i możliwość ich realizacji.
- Warunki wyjaśniania w modelu nomologiczno-dedukcyjnym oraz paradoksy wyjaśniania.
- Wyjaśnianie statystyczne w ujęciu Hempela i koncepcja istotności statystycznej W. Salmona.
- Wyjaśnianie kontrastowe P. Lipton, B. van Fraassen..
- Wyjaśnianie zjawisk abnormalnych, - koncepcja erotetyczna A. Wiśniewskiego, T. Kuipersa oraz rozwinięcie A. Groblera
- Probabilistyczne koncepcje przyczynowości N. Cartwright, J. Pearl
- Wyjaśnianie funkcjonalne w naukach biologicznych – ujęcie C. Hempela oraz propozycja W. Salmona jako punkt wyjścia dla rozwoju ujęć etiologicznych i dyspozycyjnych.
- Klasyfikacja jednowymiarowa, skrzyżowanie klasyfikacji, typologia jedno i wielowymiarowa – założenia epistemologiczne oraz realizowane cele poznawcze.

Nazwa zajęć: **ARTEFAKTY I WARTOŚCI**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie najważniejsze pojęcia z historii sztuki
- Student zna i rozumie najważniejsze problemy historii kultury wizualnej
- Student zna i rozumie najważniejsze sposoby interpretowania dzieł sztuki
- Student zna i rozumie światopoglądowe konteksty wybranych praktyk artystycznych
- Student zna i rozumie estetyczne konteksty kultury popularnej.

Treści programowe dla zajęć:

- A Omówienie najważniejszych pojęć z historii sztuki
- B Prezentacja najważniejszych problemów historii kultury wizualnej
- C Interpretowanie wybranych dzieł sztuki
- D Omówienie światopoglądowych treści wybranych praktyk artystycznych
- E Analiza fenomenu współczesnej kultury wizualnej.

Nazwa zajęć: **ELEMENTY ETYKI BIOMEDYCZNEJ**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna źródła bioetyki i podstawy bioprawa
- Rozumie pojęcia bios, życie jako ludzkie doświadczenie, jakość życia, zdrowie, dobrostan, dolegliwość, choroba, pełnosprawność/niepełnosprawność.
- Zna elementy etyki klinicznej
- Zna i rozumie podstawy etyki w relacji lekarz-pacjent i typy tej relacji
- Rozumie pojęcie terapii (przekrojowo)
- Zna i rozumie przykłady inżynierii, biotechnologii, human enhancement w kontekście granic auto-techno-poiesis
- Rozumie problematyczność case studies, hard cases, dylematów lekarskich.

Treści programowe dla zajęć:

- Źródła bioetyki i podstawy bioprawa
- Bios. Życie jako ludzkie doświadczenie i jego jakości. Zdrowie, dobrostan, dolegliwość, choroba, pełnosprawność/niepełnosprawność. Życie warte i niewarte przeżycia (kontrowersja P. Singer). Śmierć.
- Elementy etyki klinicznej
- Etyka w relacji lekarz-pacjent
- Pojęcie terapii (przekrój).
- Inżynieria, biotechnologia, human enhancement, granice auto-techno-poiesis
- Case studies, hard cases, dylematy lekarskie.

Nazwa zajęć: **FILOZOFIA POLITYCZNA**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie treści z **1**
- Student zna i rozumie treści z **2**

- Student zna i rozumie treści z 3
- Student zna i rozumie treści z 4
- Student zna i rozumie treści z 5
- Student zna i rozumie treści z 6.

Treści programowe dla zajęć:

1. ZAGADNIENIA METATEORETYCZNE: FILOZOFIA SPOŁECZNA A FILOZOFIA POLITYCZNA
2. METODY BADAWCZE W FILOZOFII POLITYKI (FILOZOFICZNO – ONTOLOGICZNA, SYSTEMOWA, HISTORYCZNO – KOMPERATYWNA, AKSJOLOGICZNO – ETYCZNA, PRAGMATYCZNO – UTYLITARNA)
3. KLASYCZNA (ANTYCZNA) FILOZOFIA POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ POLITYKI, PLATOŃSKIE PAŃSTWO IDEALNE, SPRAWIEDLIWOŚĆ ARYSTOTELES, ARYSTOTELESOWSKA POLIS, ARYSTOTELESOWSKA TYPOLOGIA USTROJÓW)
4. ŚREDNIOWIECZNA FILOZOFIA POLITYKI (ETYKA PODSTAWĄ CHRZEŚCIJAŃSKIE MODYFIKACJE KLASYCZNEJ FILOZOFII POLITYKI: ŚW. AUGUSTYN, ŚW. TOMASZ).
5. NOWOŻYTNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (N. MACHIAVELLI: ETYKA PODSTAWĄ POLITYKA NIEZALEŻNA OD ETYKI, KONCEPCJE UMÓW SPOŁECZNYCH – T. HOBBS, J. LOCKE, J.J. ROUSSEAU), TRÓJPODZIAŁ WŁADZY WG MONTESKUSZA, WIECZNY POKÓJ I. KANTA, FILOZOFIA DZIEJÓW ORAZ FILOZOFIA PRAWA G.W.F. HEGLA)
6. WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII POLITYKI (POJĘCIE POLITYCZNOŚCI C. SCHMITTA, TEORIA SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRAWO LUDÓW J. RAWLSA, KOMUNITARYZM W. KYMLICKA, A. MCINTYRE).

Nazwa zajęć: FILOZOFIA WSPÓŁCZESNA

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- 1. Student zna i rozumie Filozofia europejskiego pozytywizmu
- 2. Student zna i rozumie Neokantyzm
- 3. Student zna i rozumie Główne problemy fenomenologii
- 4. Student zna i rozumie Egzystencjalizm i ontologia fundamentalna
- 5. Student zna i rozumie Strukturalizm i poststrukturalizm
- Student na podstawie wiedzy 1,2,3,4,5 analizuje i dyskutuje wybrane koncepcje filozofii współczesnej.

Treści programowe dla zajęć:

- A. Filozofia europejskiego pozytywizmu
- B. Neokantyzm
- C. Główne problemy fenomenologii
- D. Egzystencjalizm i ontologia fundamentalna
- E. Strukturalizm i poststrukturalizm
- Analiza i dyskusja wybranych koncepcji filozofii współczesnej A-E

Nazwa zajęć: PRAKTYKI ZAWODOWE

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie specyfikę studiowanej specjalizacji w kontekście umiejętności praktycznych (zawodowych)
- Wybiera (z zasobów posiadanej wiedzy) i wdraża wybrane metody służące realizacji określonych typów zadań praktycznych
- Sprawnie wykorzystuje umiejętności posługiwania się narzędziami informatycznymi i komunikacyjnymi
- Posługuje się terminologią z zakresu studiowanej specjalizacji w realizacji zadań praktycznych
- Ma świadomość konieczności podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych oraz samorozwoju zawodowego
- Zna zasady rzetelności zawodowej oraz zasady normujące odpowiedzialność za powierzony sprzęt lub oprogramowanie, bazy danych i inne zasoby materialne i informacyjne dostępne w miejscu praktyk.

Treści programowe dla zajęć:

- Zapoznanie się ze specyfiką zakładu pracy, w którym realizowane są praktyki
- Zapoznanie się przepisami wewnętrznymi obowiązującymi w miejscu odbywania praktyk
- Poznanie struktury organizacyjnej i podległości służbowej w jednostce, w której realizowane są praktyki

- Kompleksowe zapoznanie się ze specjalistycznym sprzętem, oprogramowaniem, procedurami dokumentowania stosowanymi w miejscu praktyk
- Zapoznanie się z zasadami zachowania tajemnicy służbowej
- Wykonanie prac podstawowych i innych zadań zleconych wynikających ze specyfiki miejsca odbywania praktyk.

Nazwa zajęć: Edukacja demokratyczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Umie przedstawić i odróżnić wiodące filozoficzne koncepcje demokracji i ich wizje edukacji demokratycznej
- Umie zdefiniować i zilustrować przykładami zjawiska takie, jak rozumne i racjonalne zachowanie w kontekście demokratycznym oraz podać warunki deliberacji (uzasadnienie)
- Umie określić relacje pomiędzy demokracją a rozumnym pluralizmem oraz pełnym pluralizmem światopoglądów
- Potrafi uzasadnić potrzebę i wskazać korzyści wypływające z edukacji demokratycznej
- Zna podstawy edukacji demokratycznej w zakresie praw człowieka
- Student potrafi zastosować wiedzę z 1,2,3,4,5 w filozoficznej dyskusji nad zagadnieniem demokracji

Treści programowe dla zajęć:

- Edukacja demokratyczna w wybranych koncepcjach filozoficznych w ujęciu historyczno-filozoficznym
- Rozumność – Racjonalność – Deliberacja
- Demokracja i rozumny pluralizm
- Współczesne ujęcia edukacji demokratycznej (Education for Democratic Citizenship)
- Edukacja demokratyczna a edukacja o prawach człowieka (Human Rights Education)
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Etyki Dalekiego Wschodu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada podstawową wiedzę na temat głównych zagadnień etyki i moralności klasycznych Indii i Chin.
- Rozumie prawne uwarunkowania ochrony własności intelektualnej i związanej z tym odpowiedzialności.
- Posługuje się podstawową terminologią właściwą dla etyki indyjskiej i chińskiej.
- Prawidłowo interpretuje właściwe dla Indii i Chin uwarunkowania cywilizacyjne i kulturowe myśli etycznej.
- Właściwie wybiera literaturę źródłową dla studiów komparatystycznych etyki wschodniej z antyczną i zachodnią.
- Korzysta ze źródeł literatury etycznej Dalekiego Wschodu, także w językach obcych.
- Rozumie i wyjaśnia główne różnice w interpretacji etyki na gruncie antycznym, indyjskim i chińskim.
- Obiektywnie ocenia znaczenie etyki wschodniej dla kultury światowej.
- Rozumie i wyjaśnia istotę trudności i ograniczeń w komunikacji interkulturowej.
- Przygotowuje prezentację na wybrany przez siebie temat lub wskazany przez prowadzącego zajęcia.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka w kontekście filozofii oraz cywilizacji i kultur świata.
- Prawo autorskie, konsekwencje prawne nie przestrzegania ochrony własności intelektualnej.
- Problem kontaktów kultur i ich wpływ na treści etyki w Grecji i na Wschodzie.
- Etyka w Grecji a w Indiach i w Chinach starożytnych. Główne zagadnienia. Podobieństwa i różnice.
- Chronologie i systematyzacje poglądów etycznych w filozofii –Grecja, Indie, Chiny.
- Sposoby badań etyk wschodnich. Specyfika przedmiotowa i metodologiczna.
- Analiza klasycznej literatury źródłowej, z podziałem na Indie i Chiny.
- Poszukiwanie wątków etycznych.
- Charakterystyka głównych pojęć formatywnych etyki wschodniej.
- Główne osiągnięcia etyk wschodnich. Zagadnienia wybrane.
- Cechy charakterystyczne etyki wschodniej.
- Metody pisania krótkich prac naukowych. Analiza właściwego doboru tematyki.

Nazwa zajęć: **Etyki religijne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada podstawową wiedzę o związkach pomiędzy religią i etyką. posiada podstawową wiedzę na temat miejsca etyki w religiach monoteistycznych (judaizm, chrześcijaństwo, islam) oraz w religijności nieortodoksyjnej (gnostycyzm, neognoza).
- posiada podstawową wiedzę na temat miejsca etyki w religiach dalekiego wschodu (hinduizm, buddyzm).
- potrafi wskazać cechy konstytuujące systemy etyczne w religiach monoteistycznych oraz w religijności nieortodoksyjnej: judaizm (fenomen halachy i pozytywizmu halachicznego), chrześcijaństwo (racjonalizacja systemu etycznego dzięki związkom religii i filozofii), islam (odejście od filozoficznej racjonalizacji systemu etycznego), gnostycki i neognostyczny spór z etyką chrześcijańską.
- potrafi wskazać cechy konstytuujące systemy etyczne w religiach dalekiego wschodu (przewyciężenie cierpienia i pragnień, czyli tego, co obraca koło narodzin i śmierci).
- wyrobił postawę tolerancji wobec religijnej i kulturowej różnorodności.

Treści programowe dla zajęć:

- fenomen związków pomiędzy religią i etyką.
- miejsce etyki w religiach monoteistycznych (judaizm, chrześcijaństwo, islam) oraz w religijności nieortodoksyjnej (gnostycyzm, neognoza).
- miejsce etyki w religiach dalekiego wschodu (hinduizm, buddyzm).
- cechy konstytuujące systemy etyczne w religiach monoteistycznych oraz w religijności nieortodoksyjnej: judaizm (fenomen halachy i pozytywizmu halachicznego), chrześcijaństwo (racjonalizacja systemu etycznego dzięki związkom religii i filozofii), islam (odejście od filozoficznej racjonalizacji systemu etycznego), gnostycki i neognostyczny spór z etyką chrześcijańską.
- cechy konstytuujące systemy etyczne w religiach dalekiego wschodu (przewyciężenie cierpienia i pragnień, czyli tego, co obraca koło narodzin i śmierci).
- kształtowanie postawy tolerancji wobec religijnej i kulturowej różnorodności.

Nazwa zajęć: **Film i etyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie i docenia znaczenie informacyjne/edukacyjne materiału filmowego jakim jest dokument (interwencyjny, reportażowy bądź artystyczny) oraz kino artystyczne
- potrafi posłużyć się materiałem filmowym jako ilustrującym pewien problem moralny oraz budować w oparciu o pozyskane z niego informacje własną refleksję/argumentację o charakterze dyskursu etycznego
- Potrafi interpretować relacjonowane filmem wydarzenia, problemy, sięgając do tradycji etyki, filozofii moralnej, aksjologii i filozofii społecznej, odwołując się do znanych sobie stanowisk filozoficznych
- biorąc udział w dyskusji pogłębił/a swe kompetencje dyskursywne, argumentacyjne, analityczne,
- przy czym konfrontuje się z własną świadomością i wrażliwością społeczną
- potrafi napisać protokół z przebiegu zajęć - dokonać selekcji oraz scalenia informacji, przeprowadzić analizę
- i ocenę odbytej dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

- Sytuacja „pułapki” – sytuacja dylematu moralnego?
- Film: „Kłopka („Pułapka”), reż. S. Gorubović, Serbia/Niemcy 2007.
- Rodzina jako wspólnota (terapeutyczna)
- Film: „Nawet nie wiesz, jak bardzo cię kocham”, reż. P. Łoziński, Polska 2016.
- Praca jako iluzja wolności?
- Film: „Śmierć człowieka pracy”, reż. M. Glawogger, Austria/Niemcy 2005.
- Filozofia mocy a etyka współczucia
- Film: „Pętla”, reż. A. Hitchcock, USA 1948.
- Prawa zwierząt – egalitaryzm czy antropomorfizm?
- Film: „Projekt Nim”, reż. J. Marsh, UK 2011.
- „Genesis” S. Salgado – fotografia etnograficzna, przyrodnicza, wojenna
- Film: „Sól ziemi”, reż. W. Wenders, J.R. Salbado, Francja/Brazylia/Włochy 2014.
- Dyktatura a nieposłuszeństwo polityczne
- Film: „Przegonić diabła”, reż. G. Reticker, Kanada 2010.
- Dobra śmierć? Eutanazja jako samostanowienie
- Film: Wybór śmierci, reż. T. Pratchett, UK 2011.

Nazwa zajęć: Etyka decyzji i działań

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada wiedzę ogólną z zakresu zagadnień poruszanych przez prakseologię.
- Ma wiedzę szczegółową na temat wybranych zagadnień prakseologicznych omawianych na zajęciach.
- Zna i potrafi się posługiwać aparaturą pojęciową charakterystyczną dla prakseologii i teorii planowania.
- Potrafi usytuować prakseologię w kontekście innych praktycznych dyscyplin filozoficznych.
- Potrafi wykryć elementarne treści prakseologiczne w naukach praktycznych i poddać je wstępnej ocenie metodologicznej.
- Rozumie rolę i znaczenie prakseologii dla współczesnej, nie tylko polskiej kultury umysłowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Prakseologia jako teoria działania i jako integratywna teoria skuteczności w naukach praktycznych. Struktura badań prakseologicznych. Podstawowe rozróżnienia, definicje i demarkacje. Rys historyczny. Program zajęć
- Podstawowa terminologia i pojęcia teorii działania. Czyn, działanie i podmiot działający, działanie rozciągnięte w czasie, współdziałanie: kooperacja pozytywna i negatywna
- Współdziałanie (c.d.). Działanie kolektywne i kolektywne zamiary.
- Normatywność prakseologiczna (planowanie - c.d.). Spójność, konsekwencja, stabilność, aglomeratywność oraz inne normy.
- Wyjaśnianie działań. Wyjaśnianie przyczynowe, funkcjonalne, konstrukcyjne oraz wyjaśnianie poprzez racje. Racjonalność metodologiczna i substancjalna a wyjaśnianie działania poprzez racje.
- Teoria wartościowania prakseologicznego. Cnoty prakseologiczne. Skuteczność, wydajność, ekonomiczność oraz inne wartości.
- Normy prakseologiczne i problemy z nimi związane. Aktywizacja podmiotowości praktycznej (proto-normatywność prakseologiczna). Prakseologia a etyka dążenia
- Ekonomizacja działań (normy prakseologiczne - c.d.).
- Instrumentalizacja działań (normy prakseologiczne - c.d.).
- Racjonalny podmiot działań; racjonalność minimalna i optymalna a obraz podmiotowości praktycznej.

Nazwa zajęć: Antropologia komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna: podstawowe pojęcia antropologii komunikacji
- Zna: główne koncepcje antropologiczne
- Zna problem języka a kultura
- Zna zagadnienie antropologii komunikacji
- Zna współczesne kierunki antropologii komunikacji.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia, teorie, definicje w antropologii komunikacji i badań nad komunikacją
- Tradycje w antropologii: ewolucjonizm, konfiguracyjny, funkcjonalizm, strukturalizm, poststrukturalizm
- Język a natura ludzka – język a kultura
- Antropologia słowa i pisma
- Współczesne kierunki w antropologii komunikacji
- Dyskusje na tematy związane z zagadnieniami poruszonymi podczas wykładu w oparciu o rekomendowaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Dialog kultur

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie problematykę filozofii dialogu
- Student zna i rozumie współczesne koncepcje filozofii dialogu i komunikacji
- Student zna i rozumie współczesne problemy globalizacji, wielokulturowości
- Student zna i rozumie: Idea i teorie dialogu międzykulturowego
- Student zna i rozumie problem globalizacji i zderzania kultur.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie w problematykę filozofii dialogu ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji międzykulturowej oraz przemian nowoczesnej rzeczywistości
- Omówienie klasycznych i współczesnych koncepcji filozofii dialogu i komunikacji
- Charakterystyka współczesnych problemów wynikających z globalizacji, wielokulturowości, konfliktów na tle religijnym
- Idea i teorie dialogu międzykulturowego
- Dialog w przestrzeni wielokulturowej – globalizacja i zderzenie kultur.

Nazwa zajęć: Filozofia społeczna

- **Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:**
- Metodologia wyjaśniania a metodologia rozumienia
- Zagadnienie racjonalności
- Współczesne teorie społeczne
- Działanie komunikacyjne
- Solidarność jako zasada życia społecznego
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę 1,2,3,4,5 oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Metodologia wyjaśniania a metodologia rozumienia
- Zagadnienie racjonalności
- Współczesne teorie społeczne
- Działanie komunikacyjne
- Solidarność jako zasada życia społecznego.

Nazwa zajęć: Historia filozofii antycznej i średniowiecznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii antycznej i średniowiecznej.
- Student zna i rozumie historyczne ujęcie paradygmatu obiektocentrycznego i paradygmatu teocentrycznego.
- Student zna i rozumie omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli antycznych i średniowiecznych.
- Student zna i rozumie relacje między filozofią antyczną, średniowieczną i nowożytną.
- Student zna i rozumie umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście podstawowych dziedzin filozofii (metafizyka, epistemologia, etyka, estetyka) i relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- A Rozwój i znaczenie zasadniczych idei występujących w filozofii antycznej i średniowiecznej.
- B Historyczne ujęcie paradygmatu obiektocentrycznego i paradygmatu teocentrycznego.
- C Omówienie filozoficznych koncepcji i ich znaczenia wiodących myślicieli antycznych i średniowiecznych.
- D Relacje między filozofią antyczną, średniowieczną i nowożytną.
- E Umiejętność odróżniania płaszczyzn koncepcji filozoficznych (metafilozoficznej, metodologicznej i przedmiotowej) w kontekście podstawowych dziedzin filozofii (metafizyka, epistemologia, etyka, estetyka) i relacji: filozofia-teologia i filozofia-wiara.
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Podstawy logiki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie logikę jako etykę myślenia
- Zna i rozumie strukturę wnioskowań
- Zna i rozumie poprawność wnioskowań
- Zna i rozumie strukturę wnioskowań entymematycznych
- Zna i rozumie parafrazy kwantyfikatorowe

- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę, dotyczącą logiki jako etyki myślenia, struktury wnioskowań, poprawności wnioskowań, wnioskowań entymematycznych, parafraz kwantyfikatorowych oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Logika jako etyka myślenia: prawa logiki
- Struktury wnioskowań
- Poprawność wnioskowań
- Wnioskowania entymematyczne
- Parafrazy kwantyfikatorowe
- Rozwiązywanie zadań, dotyczących zagadnień przedstawionych na wykładzie (logika jako etyka myślenia, struktura wnioskowań, poprawność wnioskowań, wnioskowania entymematyczne, parafrazy kwantyfikatorowe) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Projektowanie wizerunku i komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie pojęcie komunikacji marketingowej
- Student zna i rozumie modele oddziaływania reklamowego
- Student zna i rozumie pojęcie komunikacji wizerunkowej
- Student zna i rozumie narzędzia budowy wizerunku
- Student zna i rozumie strategię komunikacyjne
- Student zna i rozumie modele komunikowania interpersonalnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do komunikacji marketingowej (marketing, promocja, komunikacja)
- Orientacje marketingowe a wzrastająca rola narzędzi komunikacji
- Wprowadzenie do teorii reklamy: modele oddziaływania, funkcje, istota strategii reklamy (brief kreatywny i brief medialny), cele i adresaci przekazu reklamowego. Proces planowania kampanii reklamowej. Media reklamy (współczynniki określające skuteczność kampanii reklamowych)
- Wprowadzenie do komunikacji wizerunkowej. Strategie PR: narzędzia, metody, struktura organizacji PR (zarządzanie problemami i sytuacją kryzysową)
- Narzędzia budowy (diagnozy) wizerunku i marki (branding): profil semantyczny, analiza zawartości, dyferencjał semantyczny, dynamiczny model kształtowania wizerunku
- Strategie komunikacyjne a zagadnienie perswazji oraz manipulacji
- Modele komunikowania interpersonalnego.

Nazwa zajęć: Retoryka z erystyką

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- 1. Student zna i rozumie genezę i historię retoryki
- 2. Student zna i rozumie główne koncepcje retoryki antycznej
- 3. Student zna i rozumie teorie argumentacji w tradycji retorycznej
- 4. Student zna i rozumie rodzaje dyskusji
- 5. Student zna i rozumie relację pomiędzy retoryką a filozofią
- Na podstawie wiedzy 1,2,3,4,5 student stosuje podstawowe narzędzia retoryczne.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i historia retoryki
- Główne koncepcje retoryki antycznej
- Teorie argumentacji w ramach tradycji retorycznej
- Rodzaje dyskusji
- Retoryka a filozofia.

Nazwa zajęć: Semiotyka logiczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- 1. Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu semiotyki.
- 2. Analizuje proces komunikacji językowej zgodnie z koncepcjami klasycznymi.
- 3. Przedstawia założenia wybranych koncepcji znaku i koncepcji znaczenia.
- 4. Definiuje i stosuje podstawowe pojęcia semantyki referencjalnej oraz analizuje logiczno-filozoficzne aspekty pojęcia prawdy.
- 5. Analizuje i potrafi poprawnie sformułować pytania i wypowiedzi normatywne.
- 6. Rozróżnia sposoby działania za pomocą wypowiedzi językowych.
- 7. Potrafi charakteryzować i stosować różne typy wnioskowań.

- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę 1-7 oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Zarys dziejów semiotyki. Określenie przedmiotu semiotyki i semiologii. Podstawowe koncepcje znaku.
- Klasyczny model komunikacji językowej i jego charakterystyka. Trójkąt semantyczny.
- Podstawowe koncepcje znaczenia.
- Wstęp do semantyki referencjalnej, pojęcie interpretacji semantycznej, teoria prawdy Tarskiego, pojęcie stanu rzeczy i pojęcie faktu.
- Pytania oraz wypowiedzi normatywne.
- Logika konwersacji H. P. Grice'a oraz wypowiedzi jako działania – wstęp do teorii Austina-Searle'a.
- Charakterystyka logiczna wnioskowań.

Nazwa zajęć: Technologie informacyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wie czym charakteryzują się technologie informacyjne
- Zna różnorodne przykłady technologii informacyjnych (w szczególności to, czym jest podcasting)
- Potrafi obsługiwać wybrany program do obróbki cyfrowego dźwięku
- Potrafi samodzielnie nagrać podcast o tematyce filozoficznej
- Potrafi samodzielnie zmontować nagrany przez siebie podcast
- Potrafi samodzielnie umieścić zmontowany podcast na internetowym serwisie podcastowym.

Treści programowe dla zajęć:

- Czym są technologie informacyjne i podcasting?
- Audacity – program do nagrywania i obróbki dźwięku
- Serwis podcastowy Spreaker.

Nazwa zajęć: Teoria i filozofia komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- A Student zna i rozumie najważniejsze koncepcje kultury.
- B Student zna i rozumie stanowisko i konsekwencje relatywizmu językowego.
- C Student zna i rozumie teorie implikatur, presupozycji i aktów mowy.
- D Student zna i rozumie stanowiska behawioryzmu, naturalizmu i uniwersalizmu.
- E Student zna i rozumie główne założenia kognitywnej teorii języka i komunikacji.
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie najważniejszych definicji kultury ze szczególnym uwzględnieniem koncepcji J. Kmity i M. Tomasello (komunikacja jako proces kulturowy, definicje kultury, działanie techniczno-użytkowe a działanie symboliczne, nabywanie kultury).
- Omówienie hipotezy Sapira-Whorfa oraz jej oceny w ujęciu V. Quine'a, D. Davidsona i L. Talmy'ego (sens hipotezy, jej weryfikowalność, jej spójność, jej ujęcie kognitywne; rola gramatyzacji w procesie kształtowania się światła-obrazu danej wspólnoty; pojęcie językowego obrazu świata).
- Omówienie koncepcji P. Grice'a, J. Austina, J. Searle'a, P. Strawsona i S. Levinsona (spór o adekwatny model komunikacji I: kodowanie vs wnioskowanie: implikatury, presupozycje, performatywy, konstatacje, teoria illokucji oraz rodzaje aktów mowy).
- Omówienie teorii B. Skinnera, G. Homansa, G. Meada i N. Chomsky'ego
- (behawiorystyczne ujęcie komunikacji, Chomsky'ego krytyka behawioryzmu, naturalizm i antynaturalizm w naukach o komunikacji, problem mentalizmu, stanowisko uniwersalizmu w opozycji do hipotezy Sapira-Whorfa).
- Omówienie poglądów G. Lakoffa, M. Johnsona, R. Langackera, G. Fauconniera i M. Turnera (spór o adekwatny model komunikacji II: kodowanie vs wnioskowanie: metafory, amalgamaty, mechanizmy kategoryzacji i teorie przestrzeni mentalnych).

Nazwa zajęć: Teoria negocjacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Będzie potrafił rozpoznawać symptomy negocjacji wygrany-przegrany
- Będzie potrafił dotrzeć do punktu widzenia negocjacyjnego partnera
- Będzie potrafił zarządzać czasem i informacją w negocjacjach
- Będzie potrafił zbudować siłę przetargową w negocjacjach
- Dowie się jakie są etapy procesu negocjacyjnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Style negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów
- Powody dla których nie należy negocjować w stylu wygrany-przegrany
- Element wspólny (ZOPA) i dzielący strony negocjacji
- Informacja, czas i siła przetargowa w negocjacjach
- Filary negocjacji ku obopólnej satysfakcji
- Etapy procesu negocjacyjnego.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do epistemologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie A
- Student zna i rozumie B
- Student zna i rozumie C
- Student zna i rozumie D
- Student zna i rozumie E
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- A Podstawowe zagadnienia i problemy epistemologiczne; rodzaje wiedzy; relacja podmiot-przedmiot jako podstawa rozważań epistemologicznych
- B Problematyka epistemologiczna w filozofii antycznej (Platon, Arystoteles, sceptycyzm)
- C Racjonalizm nowożytny (Kartezjusz, Pascal, Spinoza)
- D Empiryzm nowożytny (Locke, Berkeley, Hume)
- E Kant i transcendentalizm jako przewyższenie sporu racjonalizmu z empiryzmem
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Wstęp do filozofii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wylicza podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
- Opisuje podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej
- Kwalifikuje poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii
- Identyfikuje istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi
- Analizuje wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego
- Uzasadnia założenia podstawowych koncepcji filozoficznych
- Porównuje podstawowe kierunki refleksji filozoficznej
- Docenia znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie: filozofia – przedmiot, metoda, specyfika. Dyscypliny filozoficzne: epistemologia, ontologia, metafizyka, etyka, estetyka, aksjologia, antropologia filozoficzna
- Tradycyjne „paradygmaty” uprawiania filozofii: droga Demokryta – droga Sokratesa, Filozof jako kapłan – Filozof jako błazen
- Charakterystyka założeń głównych kierunków filozofii: racjonalizm – irracjonalizm, racjonalizm – empiryzm, realizm – idealizm
- Epistemologia: główne zagadnienia i problemy – klasyczna koncepcja wiedzy i jej krytyka, typy wiedzy, tropy sceptyczne, metafizyczna refleksja nad poznawaniem (stanowisko realistyczne i jego krytyka – idealizm i jego krytyka)
- Zagadnienie źródeł poznania: płaszczyzna psychologiczna, płaszczyzna metodologiczna – charakterystyka, przedstawiciele

- Zagadnienie granic poznania: ujęcie immamentne, ujęcie transcendentne, stanowisko idealistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka), stanowisko realistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka) – ujęcie historyczne
- Zagadnienia przedmiotów idealnych: stanowiska, pojęcia, spór o uniwersalia (ujęcie historyczne, implikacje współczesne)
- Zagadnienie prawdy: podział koncepcji (epistemiczne – nieepistemiczne)
- Metafizyka: dogmaty, metafizyka spekulatywna, analityczna, przyrodnicza;
- implikacje metafizyczne: ontologiczne, epistemologiczne, przyrodoznawcze, religijne i etyczne
- Paradygmaty refleksji filozoficznej (ujęcie historyczne: ontologiczny, mentalistyczny, lingwistyczny).

Nazwa zajęć: Wykład fakultatywny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Nazwa zajęć: Etyka komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowe zadania etyki filozoficznej.
- Rozumie specyfikę sądów moralnych.
- Ze zrozumieniem posługuje się pojęciami z zakresu metaetyki jako teorii znaczenia języka moralności.
- Analizuje spór etyczny pod kątem założeń metaetycznych.
- Dokonuje rekonstrukcji zjawisk moralnych w kategoriach podstawowych teorii etycznych i społecznych.
- Rozróżnia podstawowe procedury etycznego podejmowania decyzji.
- Zna i stosuje argumentację deontologiczną i konsekwencjalistyczną w procesie uzasadniania przekonań moralnych.
- Diagnostuje i rozwiązuje problemy moralne i społeczne w oparciu o wiedzę etyczną.
- Wykazuje umiejętność czytania ze zrozumieniem literatury z zakresu etyki.

Treści programowe dla zajęć:

- Dziedziny etyki/rodzaje namysłu nad moralnością
- Oceny i normy: charakterystyka sądów moralnych
- Znaczenie i funkcja wypowiedzi etycznych
- Uzasadnianie w świetle sporów metaetycznych
- Relatywizm etyczny
- Metoda indukcyjna w etyce
- Etyka proceduralna: kazuistyka, metoda koherencji, pojęcie dyskursu
- Model deontologiczny i konsekwencjalistyczny w etyce normatywnej
- Podstawowe problemy etyki stosowanej.

Nazwa zajęć: Filozofia informacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozpoznaje i lokalizuje aktualność problemu informacji w kulturze współczesnej.
- zna i rozumie główne problemy i specyfikę filozofii informacji.
- potrafi przywołać podstawowe definicje informacji.
- zna i rozumie podstawy teorii informacji.
- rozpoznaje i objaśnia różnice pomiędzy informacją a znaczeniem.

Treści programowe dla zajęć:

- A Zwrot informacyjny w kulturze współczesnej

- B Filozofia wobec nadmiaru informacji
- C Trudności z definiowaniem informacji
- D Teoria informacji i jej filozoficzne aspekty
- E Informacja a znaczenie
- F Dezinformacja i problemy z nią związane.

Nazwa zajęć: Filozofia Kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozpoznaje różne pojęcia kultury, odróżnia akademicki
- sposób definiowania terminu: kultura od praktycznonormatywnego. Potrafi wskazać podstawowy zestaw wartości akceptowanych w kulturze europejskiej w różnych jej epokach.
- Potrafi dokonać podziału kultury europejskiej w zależności od
- przyjętego kryterium: Poprawnie scharakteryzuje główne
- etapy procesu modernizacji kultury europejskiej . Przyswoił
- pojęcie europocentryzmu i umie wskazać jego źródła.
- Odróżnia etykę pasterską i jej odmiany od zakładającej
- autonomię podmiotu w kulturze europejskiej
- Umie scharakteryzować naturalistyczną perspektywę badań
- nad kulturą od antynaturalistycznej. Wymieni głównych
- przedstawicieli i wskaże zakres stosowalności.
- Posługuje się pojęciem relatywizmu kulturowego i wzoru
- kulturowego.
- Potrafi odróżnić światopogląd od ideologii oraz
- scharakteryzować przynajmniej dwie główne ideologie
- Potrafi scharakteryzować pojęcie kryzysu kultury
- europejskiej i różne propozycje jego przewyciężenia
- Uchwytuje związek między światopoglądem jednostki a
- podejmowaną działalnością praktyczną.
- Charakteryzuje cechy wyróżniające filozofie
- postmodernistyczne.

Treści programowe dla zajęć:

- Dlaczego Europejczycy zdobyli przewagę na kontynencie Euroazjatyckim i podbili Amerykę i Afrykę. Przegląd różnych pojęć kultury i perspektyw badawczych.
- Funkcje kultury, metody uczenia się i sposoby partycypacji w kulturze.
- Podstawowe kategorie społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury. Kultura symboliczna i techniczno-użytkowa, dziedziny i sfery kultury.
- Kultura europejska i jej podziały według kryteriów: ekonomicznego, społecznego i wizji świata.
- I i II odczarowanie świata w kulturze europejskiej w ujęciu M. Webera. Przewyciężenie myślenia magicznego i narodziny filozofii w starożytnej Grecji.
- Chrześcijańska moralność pasterska a modernistyczne systemy etyczne.
- Konstytucja sumienia i podmiotowości w oświeceniu
- Poszerzenie granic wolności człowieka w XIX wieku w zakresie życia publicznego i prywatnego: liberalizm i utylitaryzm J.S. Mill. Od filozofii skrajnego indywidualizmu po filozofie solidarności w XIX w.
- Odmiany solidarności społecznej; sposoby integrowania się jednostek, przegląd historyczny.

Nazwa zajęć: Historia filozofii niemieckiej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- 1 Student zna i rozumie Idealizm Leibniza
- 2 Student zna i rozumie Idealizm transcendentálny Kanta
- 3 Student zna i rozumie Spekulatywna filozofia podmiotu
- 4 Student zna i rozumie Filozofia dialektyczna
- 5 Student zna i rozumie Neoheglizm
- Student wykorzystuje wiedzę z 1,2,3,4,5 do analizy tekstów filozoficznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Idealizm Leibniza
- Idealizm transcendentálny Kanta
- Spekulatywna filozofia podmiotu

- Filozofia dialektyczna
- Neoheglizm.

Nazwa zajęć: Historia i filozofii odrodzenia i oświecenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie A
- Student zna i rozumie B
- Student zna i rozumie C
- Student zna i rozumie D
- Student zna i rozumie E
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę A, B, C, D, E oraz jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

- A Charakterystyka wczesnej nowożytności i nowożytności, tło historyczne (społeczne, ekonomiczne, kulturowe) epoki i jej periodyzacja
- B Humanizm i odrodzenie w Europie południowej i północnej (Machiavelli, Erazm z Rotterdamu)
- C Scjentyzm, materializm i naturalizm w filozofii oświeceniowej (Galileusz, Holbach, la Matrie)
- D Encyklopedyści i myśl społeczno-polityczna oświecenia (Diderot, Voltaire, Condorcet)
- E Trzy koncepcje umowy społecznej (Hobbes, Locke, Rousseau)
- Dyskusje dotyczące zagadnień przedstawionych na wykładzie (A, B, C, D, E) w oparciu o zalecaną literaturę przedmiotu.

Nazwa zajęć: Językoznawstwo ogólne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie podstawowe założenia najważniejszych teorii językoznawczych.
- Student zna wybrane definicje języka i głównych części mowy oraz rozumie takie mechanizmy językowe jak metafora, metonimia, amalgamat czy kontaminacja.
- Student zna i rozumie mechanizmy kategoryzacji (prototyp, kategoria radialna, model sieciowy oraz interferencji językowej (inter- i intralingwalnej).
- Student zna i rozumie najważniejsze typologie językowe.
- Student zna i rozumie główne problemy lingwistyki tekstu.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie głównych założeń strukturalizmu, generatywizmu i kognitywizmu (koncepcja znaku językowego, miejsce gramatyki w systemie języka, proces akwizycji języka, rola kultury w procesie nabywania języka).
- Omówienie wybranych definicji autorstwa F. de Saussure'a, N. Chomsky'ego, G. Lakoffa i R. Langackera (problemy z definicją poszczególnych części mowy, kwestie polisemii i homonimii, wyzwania semajologicznego i onomajologicznego ujęcia znaczenia w językach naturalnych, słowniki a tezaury).
- Omówienie koncepcji L. Wittgensteina, E. Rosch, G. Lakoffa, R. Langackera i J. Taylora, (obecność kategoryzacji w języku; klasyczny i kognitywny model kategoryzacji: kategoryzacja przez schemat a kategoryzacja przez prototyp; rola kategoryzacji w procesie tworzenia znaczeń w językach naturalnych).
- Omówienie klasyfikacji genetycznej, strukturalnej i funkcjonalnej (ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk J. Greenberga, N. Chomsky'ego i L. Talmy'ego; podział języków na czasownikowe i satelitowe; wybrane problemy przekładu z języka satelitowego na czasownikowy i odwrotnie; Talmy'ego ujęcie schematów pojęciowych a hipoteza Sapira-Whorfa).
- Omówienie problemów inferencji, koherencji, kohezji oraz spójności referencyjnej; podstawowa klasyfikacja wyrażen referencyjnych (egzofora, endofora, anafora i katafora); podstawowe problemy koreferencji a teoria przestrzeni mentalnych G. Fauconiera.

Nazwa zajęć: Językowe strategie komunikacyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie zasady: informowania, argumentowania, perswadowania
- Student potrafi analizować struktury argumentowania i ocenia siłę argumentów
- Student rozróżnia pojęcia: ekwiwokacja, amfibolia, niejasność, absurd, nonsens
- Student zna zagadnienia kłamstwo i problemy z nim związane
- Student analizuje: - pytania sugestywne i podchwytliwe

Treści programowe dla zajęć:

- informowanie, argumentowanie, perswadowanie

- struktury argumentów i ocena siły argumentacji
- ekwiwokacja, amfibolia, niejasność, absurd, nonsens
- kłamstwo i problemy z nim związane
- pytania sugestywne i podchwytliwe.

Nazwa zajęć: Komunikacja międzykulturowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe pojęcia i problemy komunikowania międzykulturowego
- Zna i rozumie czym jest naród, etniczność, tożsamość, rozumie relacje zachodzące między stereotypami a spotkaniami międzykulturowymi
- Zna i rozumie idee i teorie typologii kultur
- Zna i rozumie rolę zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
- Zna i rozumie psychologiczne aspekty uchodźstwa.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia i problemy komunikowania międzykulturowego
- Naród, etniczność, tożsamość, stereotypy a spotkanie międzykulturowe
- Idee i teorie typologii kultur
- Rola zmysłów i komunikacji niewerbalnej w komunikacji międzykulturowej
- Psychologiczne aspekty uchodźstwa.

Nazwa zajęć: Komunikacja multimedialna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie, dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu
- Student zna i rozumie, jak zrobić dobrą prezentację multimedialną
- Student zna i rozumie możliwości jakie daje oprogramowanie służące do robienia prezentacji multimedialnych
- Student zna i rozumie, jak zrobić dobrą prezentację naukową (także z filozofii)
- Student potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do stworzenia prezentacji w oparciu o dane multimedialne
- Student jest gotów do wykorzystywania komunikacji multimedialnej do prezentowania i popularyzowania treści o charakterze filozoficznym.

Treści programowe dla zajęć:

- Dlaczego warto stosować multimedia w komunikowaniu?
- Jak zrobić dobrą prezentację multimedialną?
- Programy służące do robienia prezentacji multimedialnych
- Prezentacje naukowe
- Fotografia cyfrowa, dźwięk cyfrowy oraz film cyfrowy w prezentacjach multimedialnych (umieszczenie multimediów oraz ich podstawowa obróbka w programie MS PowerPoint)
- Prezentacje multimedialne – Microsoft PowerPoint 2010 (3 pomysły na design prezentacji multimedialnych: Łasiński, Reynolds, Jobs).

Nazwa zajęć: Medioznawstwo

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie pojęcie medioznawstwa i główne problemy komunikowania
- Student zna i rozumie teoretyczne perspektywy badań komunikowania masowego
- Student zna i rozumie teorie oddziaływania mediów
- Student zna i rozumie proces mediatyzacji sfer społecznych
- Student zna i rozumie problem tabloidyacji dyskursów
- Student zna i rozumie zjawisko postprawda i „fakenews”.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie medioznawstwa i główne problemy komunikowania
- Teoretyczne perspektywy badań komunikowania masowego
- Teorie oddziaływania mediów
- Proces mediatyzacji sfer społecznych
- Problem tabloidyacji dyskursów
- Postprawda i „fakenews”.

Nazwa zajęć: Podstawy metodologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie pojęcie „wiedza naukowa” i potrafi wyodrębnić podstawowe nośniki wiedzy naukowej.
- Zna i potrafi rozpoznać podstawowe typy wytworów wiedzy naukowej.
- Potrafi poprawnie: definiować, klasyfikować, systematyzować i przeprowadzać typologię.
- Rozpoznaje typy wyjaśnień przeprowadzanych w różnych dyscyplinach naukowych i potrafi je stosować.
- Zna i potrafi wskazać na różnice między podstawowymi koncepcjami z zakresu naturalistycznej i antynaturalistycznej metodologii nauk humanistycznych.
- Opisuje, porównuje i odróżnia pod względem metodologicznym nauki ścisłe, społeczne i humanistyczne.
- Potrafi porównać różne koncepcje rozwoju nauki.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie „wiedza naukowa” z punktu widzenia klasycznej definicji wiedzy oraz wyodrębnienie podstawowych nośników wiedzy naukowej.
- Charakterystyka metodologiczna podstawowych wytworów wiedzy naukowej: zdań obserwacyjnych, zdań analitycznych, praw nauki, teorii naukowych i modeli.
- Charakterystyka metodologiczna: definicji, klasyfikacji, systematyzacji oraz topologii.
- Charakterystyka metodologiczna podstawowych sposobów wyjaśniania stosowanych w różnych dyscyplinach naukowych.
- Charakterystyka głównych nurtów naturalistycznej i antynaturalistycznej metodologii nauk społecznych.
- Omówienie podstawowych różnic między naukami ścisłymi, społecznymi a humanistycznymi.
- Przedstawienie i porównanie podstawowych koncepcji rozwoju nauki.

Nazwa zajęć: Psychologia komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Pozna reguły myślenia produktywnego i kreatywnego
- Pozna heurystyki decyzyjne i normatywne sposoby przezwyciężenia błędów decyzyjnych
- Będzie potrafił motywować siebie i innych
- Będzie dobrze zarządzał zmianą
- Będzie planował i budował równowagę praca- czas wolny.

Treści programowe dla zajęć:

- Mózg produktywny i kreatywny – charakterystyka
- Podejmowanie decyzji – deskryptywne i normatywne
- Reguły psychologii zmiany
- Czynniki higieniczne i motywacyjne
- Psychologiczne reguły bycia przekonującym
- Psychologiczne reguły work-life balance.

Nazwa zajęć: Wykład fakultatywny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Nazwa zajęć: Biokomunikacja

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Charakteryzuje się wiedzą na temat komunikacji niewerbalnej wewnątrzgatunkowej i międzygatunkowej w stosunku do wybranych gatunków zwierząt
- Potrafi wyciągać wnioski na temat uczuć, myśli, języka i świadomości zwierząt na podstawie studiowanych obserwacji etologicznych
- Rozumie zachowanie i potrafi się komunikować z wybranymi gatunkami zwierząt

- Rozwija i potrafi zastosować wrażliwość wobec istot niehumanicznych i szanuje ich prawa.

Treści programowe dla zajęć:

- Zagadnienie porozumienia niewerbalnego
- Podstawy etologii i psychologii zwierząt
- Komunikacja wewnątrzgatunkowa i międzygatunkowa
- Mowa ciała wybranych gatunków
- Zachowania społeczne zwierząt
- Język, świadomość, uczenie się.

Nazwa zajęć: Historia filozofii współczesnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wylicza podstawowe nurty i kierunki filozofii współczesnej
- Przedstawia podstawowe problemy podejmowane w filozofii współczesnej
- Posługuje się terminologią filozoficzną charakterystyczną dla filozofii współczesnej
- Porównuje podstawowe kierunki współczesnej refleksji filozoficznej
- Krytycznie analizuje i komentuje teksty z zakresu filozofii współczesnej
- Potrafi ocenić sposoby argumentacji stosowane we współczesnych kontrowersjach filozoficznych
- Wykorzystuje zdobytą wiedzę do analizy problematyki dotyczącej procesów komunikacji społecznej
- Potrafi odnieść zagadnienia filozoficzne do współczesnej problematyki rozwoju naukowo-technicznego i przemian społeczno-obyczajowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne kierunki filozofii współczesnej
- Nurt hermeneutyczny i nurt analityczny w filozofii współczesnej
- Podstawy fenomenologii Edmunda Husserla
- Problem kryzysu nauk europejskich
- Ontologia fundamentalna Martina Heideggera
- Koncepcja sensu i znaczenia Gottloba Fregego
- Atomizm logiczny i wczesna filozofia Ludwiga Wittgensteina
- Filozofia języka potocznego i koncepcja gier językowych.

Nazwa zajęć: Historia filozofii hermeneutycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie zagadnienia: interpretacja a filozofia
- Student zna i rozumie główne filozoficzne koncepcje rozumienia
- Student zna i rozumie zagadnienia: hermeneutyka a filozofia nauki
- Student zna i rozumie zagadnienie: hermeneutyk a metodologia humanistyki
- Student zna i rozumie współczesne kierunki i zagadnienia hermeneutyki
- Student potrafi wykorzystać wiedzę z 1,2,3,4,5 do rekonstrukcji i analizy problemów podejmowanych na gruncie filozofii hermeneutycznej.

Treści programowe dla zajęć:

- Interpretacja a filozofia
- Pojęcia rozumienia
- Hermeneutyka a filozofia nauki
- Hermeneutyka a metodologia nauk humanistycznych
- Hermeneutyka współczesna.

Nazwa zajęć: Niezbędnik humanisty na rynku pracy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie instytucje rynku pracy (płaca minimalna, zasiłki dla bezrobotnych, formy zatrudnienia, negocjacje zbiorowe, związki zawodowe, opodatkowanie pracy, regulacja czasu pracy, jawność płac, normy kulturowe).
- Student zna i rozumie Konkurencyjny rynek pracy oraz segmentację rynku pracy.
- Student zna i rozumie selekcję i sygnalizację na rynku pracy oraz poszukiwania i dopasowania na rynku pracy.
- Student zna i rozumie czym jest niezbędnik humanisty na rynku pracy: tj. kompetencje zawodowe.
- Student zna i rozumie standardy zawodowe na przykładzie analizy wybranych zawodów.
- Student zna i rozumie problem monitorowanie sytuacji i trendów na rynku pracy.

Treści programowe dla zajęć:

- Instytucje rynku pracy (płaca minimalna, zasiłki dla bezrobotnych, formy zatrudnienia, negocjacje zbiorowe, związki zawodowe, opodatkowanie pracy, regulacja czasu pracy, jawność płac, normy kulturowe).
- Konkurencyjny rynek pracy a segmentacja rynku pracy.
- Selekcja i sygnalizacja na rynku pracy oraz poszukiwania i dopasowania na rynku pracy.
- Niezbędnik humanisty na rynku pracy: kompetencje zawodowe.
- Standardy zawodowe: analiza wybranych zawodów.
- Monitorowanie sytuacji i trendów na rynku pracy.

Nazwa zajęć: Postmodernizm

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim z uwzględnieniem specyficznych pojęć, takich jak: postmodernizm, dekonstrukcja, iteracja, pyknolepsja, dromologia, mikronarracje, władza rozproszona, symulakr, myśl słaba, rhizomatyczność, nomadyzm, edypalizacja, społeczeństwo homoseksualne, spekularyzacja, mimetyzm, podwójne kodowanie, rozum transwersalny
- Student zna: Dekonstrukcja Jacquesa Derridy
- Student zna: Anty- edyp oraz założenia schizoanalizy (Gilles Deleuze, Felix Guattari)
- Student zna: Filozofia kultury masowej – Jean Baudrillard i precesja symulaków
- Student zna: Słabe ontologie na przykładzie teorii Gianni Vattimo
- Student zna: Filozofia Michela Foucaulta – panopticon, wiedza/władza.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe założenia i koncepcje filozofii postmodernistycznej
- Dekonstrukcja Jacquesa Derridy
- Anty- edyp oraz założenia schizoanalizy (Gilles Deleuze, Felix Guattari)
- Filozofia kultury masowej – Jean Baudrillard i precesja symulaków
- Słabe ontologie na przykładzie teorii Gianni Vattimo
- Filozofia Michela Foucaulta – panopticon, wiedza/władza.

Nazwa zajęć: Praktyki studenckie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie specyfikę studiowanej specjalizacji w kontekście umiejętności praktycznych (zawodowych)
- Wybiera (z zasobów posiadanej wiedzy) i wdraża wybrane metody służące realizacji określonych typów zadań praktycznych
- Sprawnie wykorzystuje umiejętności posługiwania się narzędziami informatycznymi i komunikacyjnymi
- Posługuje się terminologią z zakresu studiowanej specjalizacji w realizacji zadań praktycznych
- Ma świadomość konieczności podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych oraz samorozwoju zawodowego
- Zna zasady rzetelności zawodowej oraz zasady normujące odpowiedzialność za powierzony sprzęt lub oprogramowanie, bazy danych i inne zasoby materialne i informacyjne dostępne w miejscu praktyk.

Treści programowe dla zajęć:

- Zapoznanie się ze specyfiką zakładu pracy, w którym realizowane są praktyki
- Zapoznanie się przepisami wewnętrznymi obowiązującymi w miejscu odbywania praktyk
- Poznanie struktury organizacyjnej i podległości służbowej w jednostce, w której realizowane są praktyki
- Kompleksowe zapoznanie się ze specjalistycznym sprzętem, oprogramowaniem, procedurami dokumentowania stosowanymi w miejscu praktyk
- Zapoznanie się z zasadami zachowania tajemnicy służbowej
- Wykonanie prac podstawowych i innych zadań zleconych wynikających ze specyfiki miejsca odbywania praktyk.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie cz. I, cz. II

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Określa i rozumie problemy prawne, moralne i metodologiczne związane z procesem tworzenia opracowań autorskich (prac dyplomowych)

- Posiada umiejętność i rozumie specyfikę tworzenia tekstów naukowych (prac dyplomowych) spełniających standardy wyznaczone dla tego typu dzieł.
- Ma świadomość wagi moralnych aspektów pracy nad tworzeniem tekstów i odpowiedzialności za tworzone dzieła
- Posiada wiedzę na temat wybranych aspektów i problemów z zakresu metodologii, logiki (techniki argumentacyjne) oraz etyki i umiejętność jej wykorzystania
- Posiada umiejętność tworzenia prac dyplomowych i wykorzystywania materiałów źródłowych
- Potrafi określić, zdefiniować i uzasadnić wybór interesujących go zagadnień szczegółowych wyznaczających tematykę pracy
- Posiada rozszerzoną wiedzę merytoryczną z zakresu, którego dotyczy praca dyplomowa.

Treści programowe dla zajęć:

- Określenie tematyki i obszaru badawczego pracy licencjackiej oraz związanych z nimi zagadnień szczegółowych
- Określenie zasad współpracy z promotorem i zadań koniecznych w procesie tworzenia pracy licencjackiej
- Określenie i stała aktualizacja bibliografii koniecznej do napisania pracy
- Praca nad tekstem, korekty pracy, dyskusje dotyczące pracy
- Przygotowanie pracy w wersji finalnej i jej zaakceptowanie przez promotora.

Nazwa zajęć: Socjologia komunikacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie i potrafi posługiwać się w praktyce wyobraźnią socjologiczną. Potrafi w praktyce prowadzić odnoszącą się do wyobraźni socjologicznej analizę zjawisk z zakresu socjologii i komunikacji równocześnie.
- Potrafi zrozumieć następstwa wdrażania artefaktów, wynalazków technologicznych. Rozumie wagę technologii w komunikacji.
- Rozumie mechanikę oralności/piśmienności/wtórnej oralności. Potrafi usytuować analizy w ramach wyżej wspomnianego kontekstu.
- Zna dorobek z zakresu: teorii feministycznej, post-kolonializmu i myśli postmarksowskiej. Potrafi prowadzić analizę w ramach socjologii komunikacji z pozycji feministycznych, postkolonialnych i klasowych.
- Potrafi wykrywać ideologiczne i hegemoniczne strategie komunikacyjne. Potrafi krytycznie dekonstruować i podważać konsensus komunikacyjny
- Bierze udział w kampaniach medialnych, aktywnie śledzi dynamikę tworzenia się grup społecznych w wybranych mediach społecznościowych.
- Bierze zaangażowany udział w debatach społecznych, publicznych, dyskutuje na aktualne tematy w internecie (w tym w blosferze). Śledzi i dyskutuje o odbywających się wydarzeniach medialnych.

Treści programowe dla zajęć:

- Wyobraźnia socjologiczna. Socjologia komunikacji na tle socjologii. Paradygmaty w nauce o komunikowaniu. Europejski a amerykański nurt w socjologii komunikacji.
- Socjologia komunikacji a interakcjonizm i etnometodologia. Komunikacja jako fundament społeczeństwa. Społeczno-komunikacyjne tworzenie rzeczywistości. (Berger Luckman.
- Teoria aktora-sieci. Ramy komunikacji, pojęcie kontekstu. Pojęcie ekstensji niskiego i wysokiego kontekstu (E.T. Hall). kody w komunikacji (B. Bernstein). Komunikacja jako „telegraf” i jako „orkiestra”.
- Komunikujący człowiek jako system. Komunikacja jako relacja ze środowiskiem, umysłu rozszerzonego, poznania ucieleśnionego, poznania rozproszonego – kognitywne inspiracje dla socjologii komunikacji. Ciało a komunikacja społeczna. Czas i przestrzeń jako formy komunikacji. Elementy proksemiki. Koncepcje wiedzy usytuowanej Donny Harawy i koncepcja bell hooks.
- Oralność. Psychodynamika oralności pierwotnej (Ong). Pojęcie wtórnej oralności mediów elektronicznych. Pojęcie szybkości a komunikacja. Przyśpieszenie komunikacji w epoce informatycznej. Analiza zjawiska Internetu. Sieciowa ontologia społeczna – pojęcie sieci bezskalowych, teoria małych światów.
- Komunikacja a władza społeczna I: szkoła frankfurcka, Stuart Hall. Komunikacja a władza społeczna II: Przemoc symboliczna Pierre'a Bourdieu. Pojęcie hegemonii kulturowej i komunikacyjnej.

- Komunikacja a władza w społeczeństwie globalnym. Pojęcie netokracji. Komunikacja a płeć, rasa i różnice kulturowe
- Komunikacja a wiedza. Nieklasyczna socjologia wiedzy jako socjologia komunikacji. Badania interwencyjna i ich specyfika.

Nazwa zajęć: Warsztaty medialne.

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w różnych mediach; umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące różnych mediów; ma kompetencje dotyczące specyfiki mediów
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w zakresie Social Media; umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki osoby pracującej z Social Media
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w zakresie DTP (ang. *desktop publishing*); umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki specjalisty DTP
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w prasie lokalnej, umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki zawodu dziennikarza lokalnego
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w radiu internetowym, umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki zawodu dziennikarza radiowego
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w telewizji internetowej, umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki zawodu dziennikarza telewizyjnego
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w zakresie filmu reklamowego, umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tego medium; ma kompetencje dotyczące specyfiki zawodu filmowca
- Ma stosowną wiedzę dotyczącą specyfiki pracy w instytucji pozyskującej fundusze na projekty medialne, umie rozpoznać szanse i wyzwania dotyczące tej pracy; ma kompetencje dotyczące specyfiki zawodu osoby zajmującej się produkcją treści medialnych.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika pracy w różnych mediach
- Specyfika pracy specjalisty w zakresie Social Media
- Specyfika pracy specjalisty w zakresie DTP
- Specyfika pracy dziennikarza pracującego w prasie lokalnej
- Specyfika pracy dziennikarza pracującego w radiu internetowym
- Specyfika pracy dziennikarza pracującego w telewizji internetowej
- Specyfika pracy specjalisty w zakresie filmu reklamowego
- Specyfika pracy specjalisty w zakresie pozyskiwania funduszy na działalność medialną.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do estetyki pragmatycznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ujmuje estetykę jako dziedzinę filozofii oraz specyfikę estetyki pragmatycznej
- Dysponuje wiedzą o historii estetyki oraz rozpoznaje problemy estetyczne
- Rozumie teoretyczne rozróżnienia estetyczne oraz istotne pojęcia estetyczne
- Dysponuje wiedzą o najważniejszych kwestiach estetycznych
- Potrafi posługiwać się kluczowymi terminami estetycznymi i zna najważniejsze koncepcje estetyczne
- Stosuje wiedzę estetyczną w interpretacjach dzieł sztuki.

Treści programowe dla zajęć:

- Zakres zainteresowań estetyki w ujęciu historycznym i funkcje sztuki. Terminologia i zakres estetyki, estetyka jako nauka, metody badawcze, główne działy estetyki: teoria wartości estetycznych, teoria dzieł sztuki, teoria piękna pozaartystycznego, teoria przeżycia estetycznego i wartościowania estetycznego, teoria twórczości estetycznej, historia estetyki
- Piękno – z dziejów pojęcia piękna, różne rozumienie piękna, piękno w sensie metafizycznym i transcendentalność piękna, piękno i rzeczywistość, konteksty kulturowe współczesnego podejścia do piękna, dziedziny piękna, piękno natury, piękno dnia codziennego, piękno potoczne a artystyczne piękno wyspecjalizowane.

- Dzieło sztuki – dzieje pojęcia sztuki, teorie dzieła sztuki, wytwory człowieka w aspekcie wartości artystycznej/estetycznej, różnorodność dzieł sztuki i klasyfikacja dzieł sztuki, istota dzieła sztuki, sposób istnienia dzieła sztuki, struktura dzieła sztuki.
- Twórca – profesja/zawód artysty, osobowość twórcza, typologia osobowości twórczych, zilustrowanie zjawiska „bycia artystą” w odwołaniu stylistycznych epok i okresów historycznych, teorie twórczości artystycznej.
- Odbiorca - złożoność sytuacji estetycznej, wielość i różnorodność „bycia odbiorcą”, motywy obcowania ze sztuką i wrażliwość estetyczna, odbiorca we współczesnym systemie kulturowym, „a priori estetyczne” i postawa estetyczna. Typy odbiorców i typy przeżyć estetycznych, teorie przeżycia estetycznego oraz historyczne egzemplifikacje.
- Aksjologiczny wymiar estetyki: wartości estetyczne, sposób istnienia wartości estetycznej, wartości estetyczne i wartości artystyczne, kategorie wartości estetycznych, teorie wartości estetycznej.
- Sztuka współczesna w badaniach estetyki, „współczesność” – przyspieszenie czasowe, estetyka wobec zmian artystycznych – różne stanowiska, filozofia sztuki, krytyka artystyczna, „teoretyzowanie”, daleko posunięta specjalizacja, znawstwo, kontrowersje, transkulturowość sztuki i estetyki. Estetyka pragmatyczna.

Nazwa zajęć: **Wykład fakultatywny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie szczegółowe problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym (wybrane przez prowadzącego wykład i związane z jego badaniami naukowymi)
- Student zna i rozumie zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi problemy i zagadnienia o charakterze filozoficznym
- Wybrane przez prowadzącego wykład fakultatywny i związane z jego badaniami naukowymi zagadnienia pośrednio lub bezpośrednio związane z różnymi działami filozofii.